

Μέχρι να μας χωρίσει ο...

Θάνατος [σου]

Μαρία Κίτρα

Ερωτική Κωμωδία Εποχής

*[εμπνευσμένο από το θεατρικό έργο
«Ο άνθρωπος, το κτήνος και η Αρετή»
του Λουίτζι Πιραντέλλο]*

Πρόσωπα του έργου

10 ρόλοι [ένas διπλός]
[5 γυναικείοι – 4 αντρικοί]

- **Χλόη**

η οικιακή βοηθός του Αλέξανδρου και της μεγάλης του αδερφής

- **Αιμίλιος**

φίλος του Αλέξανδρου [φαρμακοποιός & αδερφός του Νικόλαου]

- **Αλέξανδρος**

καθηγητής φιλολογίας

- **Αρετή Πετράκη**

η κρυφή ερωμένη του Αλέξανδρου & μητέρα του Τόλη

- **Τόλης**

ο γιος της Αρετής

- **Ευγενία**

Μεγάλη αδερφή του Αλέξανδρου

Νικόλαος

γιατρός & αδερφός του Αιμίλιου

- **Μπριζίτ**

αδερφή της Αρετής

- **Αφέντρα**

οικονόμος & μαγείρισσα της Αρετής

Πλοίαρχος

[θα τον κάνει ο γιατρός – εμφανίζεται στο τέλος]

Σκηνικό

Σαλόνι και τραπεζαρία. Το σκηνικό θα χρησιμοποιηθεί και τα δύο
οπίτια [Αλέξανδρου & Αρετής], όπου θα αλλαχτεί με καλύμματα

Διάρκεια

90 λεπτά περίπου

Περίληψη

Ο **Αλέξανδρος**, καθηγητής φιλολογίας, ερωτευμένος με την Αρετή, μια ντροπαλή, ενάρετη και γοητευτική μητέρα ενός από τους μαθητές του (**Τόλη**), που είναι λίγο χαζούλης, υπέπεσε σε μια ... αμαρτία, την οποία πρέπει με κάθε τρόπο να καλύψει! Απελπισμένος, ζητά τη βοήθεια του φίλου του **Νικόλαου**, που είναι γιατρός, ο οποίος έχει αδερφό τον **Αιμίλιο**, τον φαρμακοποιό, που είναι ερωτευμένος με τη **Χλόη**, την οικονόμο του σπιτιού του Αλέξανδρου.

Από την άλλη, υπάρχει η μεγάλη αδερφή του καθηγητή, η κυρία **Ευγενία**, της οποίας ο καημός είναι να παντρευτεί επιτέλους ο αδερφός της.

Παράλληλα, έχει έρθει από το Παρίσι η αδερφή της Αρετής, η **Μπριζίτ**, που θα φέρει μια κάποια αναστάτωση. Υπάρχει, βέβαια, και η αθυρόστομη μαγείρισσα της Αρετής, η **Αφέντρα**, που όλα την πειράζουν και όλα τα σχολιάζει!

Τα πράγματα περιπλέκονται πολύ, αλλά συγχρόνως γίνονται επικίνδυνα ερωτικά, μια και σ' όλη την ιστορία κυκλοφορούν ... αμαρτωλές τούρτες σοκολάτας, στις οποίες [σχεδόν] κανείς δεν μπορεί να αντισταθεί κι όλοι δοκιμάζουν...

Παρόλο που ο μοναδικός που πρέπει να φάει πάση θυσία από την ... αμαρτωλή τούρτα σοκολάτα, είναι ο **πλοίαρχος**, ο σύζυγος της Αρετής, που έρχεται για ένα μόνο βράδυ, ώστε να καλυφθούν όλα τα παράνομα... τίποτα δεν πάει σύμφωνα με το πονηρούλι σχέδιο!

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

Χλόη+κουδούνι

*Πρωί. Στο σπίτι του Αλέξανδρου. Ελαφρώς ακατάστατο. Χτυπάει το κουδούνι. Μπαίνει η **Χλόη**, απλώνοντας την κρέμα ημέρας στο πρόσωπό της. Πάει να ανοίξει. Επιστρέφει στη σκηνή κι από πίσω της ακολουθεί ο **Αιμίλιος**. Είναι λίγο ντροπαλός, ιδρώνει συχνά και τραυλίζει πού και πού. Κρατάει ένα μαντιλάκι στο χέρι του όπου σκουπίζεται συχνά*

Χλόη

Ε, μα κάθε πρωί η ίδια ιστορία! Μόλις πάω να βάλω την κρέμα ημέρας, με υαλουρονικό παρακαλώ, χτυπάει το κουδούνι! Και ποιος είναι; Ο κύριος Αιμίλιος! Ορίστε, δεν πρόλαβα ούτε να την απλώσω στο υπέροχο, τσίτα παρακαλώ, προσωπάκι μου ...

Αιμίλιος

Αν και είσαι ΦΑΝΤΑΣΜΑ [φτερνίζεται] γορική θέλω να πω, εμένα δεν με πειράζει. Εγώ δεν δίνω σημασία σε αυτά. Σε άλλα δίνω...

*κοιτάζει τον πισινό της καθώς εκείνη σκύβει να μαζέψει ένα χαρτάκι
από κάτω*

Χλόη

Δεν πειράζει εσάς, άνθρωπέ μου! Εμένα; Με αρωτήξατε;

Αιμίλιος [καθώς βγάζει ένα κλειδί από την τσέπη του]

Λεπτομέρειες, Χλόη. Εγώ, πάντως, δε δίνω σημασία. Ήρθα να σου αφήσω το κλειδί να το δώσεις στον αδερφό μου τον Νικόλαο, που θα περάσει από δω, όταν βγει από τη βάρδια του.

Χλόη

Μπααα;;; Και γιατί μπήκατε μέσα, κύριε Αιμιλιέ μου;

Αιμίλιος [γελάει μόνος του κάπως χαζά]

Ε και πού να έμπαινα; Έξω;;;;

Χλόη [*κοιτάζει το κοινό μορφάζοντας*]

Μόνος του τελείως. ΛΕΩ! Γιατί μπήκατε ΜΕΣΑ! Να μου δώνατε το κλειδί στην εξώπορτα και κατόπιν να εξαφανιζόσασταν! Ξου-ξου-ξου!

Αιμίλιος

Ααα, αυτό εννοούσες... Από καθημερινή συνήθεια... Από *την ανάγκη μου να σε δω (χαμηλόφωνα στον εαυτό του, καθώς αναστενάζει)*

Χλόη

Από ελαττωματικότητας!

Αιμίλιος

Ωωω, Χλόη, μη μου μιλάς άσχημα. Με στεναχωρείς!

Χλόη

Σιγά εσείς, ευαίσθητε! Μα αφήστε με όμως κι έχω ένα σωρό δουλειές! Πριν ανοίξουμε το αμυγδαλωτό ματάκι μας, το βλέπετε έτσι; Τσουπι, ο κύριος Αιμίλιος! Κοιτάξτε! Δεν πρόλαβα ούτε να συμμαζέψω!

Αιμίλιος

Μα δδδδδδδεν...

Χλόη

Τι δδδδδδδεν και δδδδδδδεν! Ορίστε, η καρέκλα με τα πόδια επάνω! Πρέπει να ξέρετε, κύριε Αιμίλιέ μου, ότι μόνο το σφαγμένο κοτόπουλο και το πορνίδιο κάνουνε καριέρα με τα πόδια επάνω!

Αιμίλιος

Τώρα που το λες... εμένα μου αρέσουν και τα δύο [*χαμηλόφωνα στον εαυτό του*]

Χλόη

Ενώ η καρέκλα, η σεμνή καρέκλα σ' ένα καθωσπρέπει σπίτι είναι με τα πόδια κάτω. Όπως μια τίμια γυναίκα, δηλαδή εγώ! Που είμαι και γυναικάρη! Να τα λέμε κι αυτά.

Αιμίλιος

Σσσσσωστά, σσσσσωστά...

Χλόη

Ε, αφού είναι «σσσσσωστά, σσσσσωστά», τι στον δαίμονα έρχεστε από τα χαράματα, προτού προλάβω να κατεβάσω τα πόδια...

Αιμίλιος

Ορίστε;;;;

Χλόη

Της καρέκλας φυσικά! Πού πήγε το πονηρούλι το μυαλό σας, Αιμιλιούλη μου;

Αιμίλιος

Ααααααα!

Χλόη

΄Αξινος και ξερός!

Αιμίλιος

Αφού...

Χλόη

Αφούξινος και ξερός! Πριν προλάβω να χτενίσω ακριβώς εκατό φορές τούτο το υπέροχο, μεταξένιο, παρακαλώ, μαλλί, το βλέπετε έτσι, πρέπει να κάθομαι να συγυρίζω... Αλλά, θα μου πείτε... εσείς δεν ξέρετε τι τραβάω εδώ μέσα με τον κύριο Αλέξανδρο και το κουφάλογο την αδερφή του!

Αιμίλιος

Φαντάζομαι...

Χλόη

Μιλάμε, εσείς και ο Λάνθιμος τέτοια φαντασία! Τίποτα δεν φαντάζεστε! Άμα τον πιάσουν τα νεύρα του, φωνάζει, βρίζει, κάνει τα σύστριγκλα. Σκέτος υστερικός!

Αιμίλιος

Μήπως επειδή...

Χλόη

Επειδής τίποτα! Έτσι τ' αρέσει, έτσι κάνει! Και μετά ταρακουνάει τις καρέκλες απ' τα νεύρα του... να, έτσι (*κάνει μια αισθησιακή κίνηση μπρος-πίσω με την καρέκλα*). Εγώ, αν ήμουν καρέκλα, θα το 'βαζα στα πόδια από δω μέσα. Απορώ πώς δεν το κάνουν αυτές που έχουνε και τέσσερα πόδια.

Αιμίλιος

Γιατί είναι...

Χλόη

Μουλάρι!

Αιμίλιος

Η καρέκλα;

Χλόη

Ο κύριος Αλέξανδρος, καλέ!

Αιμίλιος

Αααα, μάλιστα, κατάλαβα... Εσύ όμως τις αγαπάς τις καρέκλες του...
ενώ εμένα (χαμηλόφωνα στον εαυτό του)

Χλόη

Ναι, και τις φροντίζω. Σαν νυφούλες τις έχω. Γιατί έτσι είμαι εγώ, κύριε
Αιμιλιούλη μου!

Αιμίλιος

Πώς;

Χλόη

Δένομαι με τα πράγματα!

Αιμίλιος

Α, κι εγώ δένομαι.

Χλόη

Εσείς είστε για δέσιμο!

Αιμίλιος

Ναι, πολύ πιθανόν. Με τους ανθρώπους δε δένεσαι;

Χλόη

Τσου.

Αιμίλιος

Βέβαια, κι εγώ θα δενόμουν αν ... αν ... είχα δικό μου σπίτι... *και σένα
κάπου εκεί μέσα... (χαμηλόφωνα στον εαυτό του)*

Χλόη

Γιατί, καλέ, σε παγκάκι μένετε; Εδώ πιο χάρω δεν είναι το σπίτι σας;

Αιμίλιος

Όταν λέω σπίτι, Χλόη μου, εννοώ οικογένεια.

Χλόη

Ε, αφού εννοείτε οικογένεια, βρείτε μια γυναίκα και παντρευτείτε!

Αιμίλιος

Δδδδδδεν...

Χλόη

Δε θέλετε γυναίκα; Ε, καλά, παντρευτείτε έναν άντρα! Τόσα και τόσα βλέπουν τα μάτια μας.

Αιμίλιος

Όχι, όχι, δεν εννοώ αυτό. Εννοώ πως δεν είναι εύκολο.

Χλόη

Ε, καλά, τότε, κύριε Αιμίλιέ μου. Και γιατί σκάτε;

Αιμίλιος

Όχι για μένα. Σκάω πιο πολύ που δεν παντρεύεται ο αδερφός μου.

Χλόη

Αυτό πάλι γιατί δεν το καταλαβαίνω; Σκάτε εσείς, που δεν παντρεύεται ο αδερφός σας;

Αιμίλιος

Ναι.

Χλόη

Why;

Αιμίλιος

Because, ο αδερφός μου δεν παντρεύεται όσο έχει εμένα!

Χλόη

Όσο έχει εσάς! Λίγη ανωμαλία μου βγάζει τούτο δω!

Αιμίλιος

Μάλιστα! Που του ικανοποιώ όλες του τις ανάγκες!

Χλόη *[κοιτάζοντας το κοινό]*

Τώρα μου βγάζει πολλή ανωμαλία!

Αιμίλιος

ΟΛΕΣ του τις ανάγκες! Συνέχεια τον φροντίζω. Π.χ.

Χλόη *[τον διακόπτει απορώντας]*

Προ Χριστού;

Αιμίλιος

Παραδείγματος χάριν!

Χλόη

Α, κομπλέ!

Αιμίλιος

Έλεγα, λοιπόν, ότι συνέχεια τον φροντίζω. Π.χ., όπου να 'ναι θα γυρίσει από το νοσοκομείο, θα έρθει από εδώ να πάρει το κλειδί του και μετά θα πάει σπίτι μας όπου θα τα βρει όλα έτοιμα και συγυρισμένα.

Χλόη

Ααα! Αυτό εννοείτε! Είπα κι εγώ! Πόση ανωμαλία πια τα δυο αδέρφια!

Αιμίλιος

Μα δεν έχω κι άλλον στον κόσμο. Και το σπίτι για εκείνον είναι, όχι για μένα.

Χλόη

Εμ, βέβαια, αφού εσείς είστε όλη τη μέρα στο φαρμακείο σας.

Αιμίλιος

Όχι, δεν είναι γι' αυτό. Ο δόλιος ο αδερφός μου σκοτώνεται κάθε μέρα με το νοσοκομείο, τους αρρώστους και τις εφημερίες.

Χλόη

Ναι, δεν λέω, πρέπει να έχει πολύ τρέξιμο ο ντόκτορ...

Αιμίλιος *[παίρνει φόρα]*

Άρα, μόνη του παρηγοριά είναι το σπίτι του. Και τι είναι το σπίτι, Χλόη; Όχι μόνο οι τοίχοι και τα ντουβάρια. Σπίτι είναι η γλυκιά γεύση της προσμονής που έχουν οι άλλοι για σένα.

Χλόη

Δεν καταλαβαίνω Χριστό. Είναι όμως και τα ντουβάρια!

Αιμίλιος *[συνεχίζει ακάθεκτος]*

Το σπίτι, Χλόη, είναι αυτό που οι άλλοι ετοιμάζουν για σένα.

Χλόη *[χασμουριέται]*

Τι μου λέτε, σοβαρά, ε;

Αιμίλιος

Ναι, ναι. Σπίτι είναι αυτό που έφτιαξαν ο πατέρας σου κι η μάνα σου.

Χλόη

Της μάνας σου, ρε άνθρωπε...

Αιμίλιος

Κι εκείνων σπίτι ήταν αυτό που είχαν φτιάξει οι δικοί τους γονείς.

Χλόη

Μ' αυτά και μ' εκείνα, θα φτάσουμε στην εποχή των πρωτόπλαστων.

Αιμίλιος

Το σπίτι, Χλόη...

Χλόη [τον διακόπτει]

Είναι κυρίως γεμάτο από ντουβάρια! [δείχνει ξανά το κεφάλι του Αιμίλιου]

Αιμίλιος

Πάλι δεν με καταλαβαίνεις, αγαπημέ ...

*Μπαίνει νευρικά ο **Αλέξανδρος***

Αιμίλιος

Αααα! Καλώς τον Αλέξανδρο!

Αλέξανδρος

Αγαπητέ μου!.. Καφέ; (απευθύνεται στη Χλόη)

Χλόη

Τι καφέ;

Αλέξανδρος

Καφέ ΣΚΑΤΑ! ΛΕΩ! Δεν του έφερες ακόμη καφέ;

Χλόη

Δεν πρόλαβα, γιατί...

Αλέξανδρος

Γιατί σου άρχισε την πολυλογία. Πού φτάνει ο άνθρωπος για να πει ένα φλιτζάνι καφέ.

Χλόη

Οχού, μωρέ.

Η Χλόη φεύγει

Αιμίλιος

Για μια στιγμή, Αλέξανδρε. Υπαινίσσεσαι ότι έρχομαι εδώ για να ...

Αλέξανδρος

Δεν υπαινίσσομαι τίποτα. Πεντακάθαρα το λέω.

Αιμίλιος

Σε πληροφορώ ότι...

Αλέξανδρος

Έλα, έλα. Μη γίνεσαι ΚΑΙ υποκριτής.

Αιμίλιος

Γιατί, τι άλλο είμαι;

Αλέξανδρος

Τσιγκούνης, γλοιώδης, πέφτουλας, κάγκουρας, κλαρινογαμπρός!

Αιμίλιος

Καλά ντε. Μα εγώ έλεγα...

Αλέξανδρος

Για τα σπίτια, τα ντουβάρια τους και τα ρέστα. Κάθε μέρα τις ίδιες πα-
παριές λες. Μέχρι κάτω ακουγόσουν!

Αιμίλιος

Τα εννοούσα αυτά που είπα... *Κυρίως όμως αυτά που δεν είπα (χαμηλό-
φωνα στον εαυτό του)*

Αλέξανδρος

Τίποτα δεν εννοούσες!

Αιμίλιος

Με προσβάλλεις!

Αλέξανδρος

Κάνε ψυχοθεραπεία να το ξεπεράσεις! Έρχεσαι εδώ κάθε πρωί, πλακώ-
νεις στην πάρλα τη Χλόη, πίνεις το καφεδάκι σου τζάμπα και μετά φεύ-
γεις...

Αιμίλιος

Αν το παίρνεις έτσι...

ετοιμάζεται να φύγει...

Αλέξανδρος

Κι αλλιώς να το πάρω, το ίδιο είναι! Πού πας; Δεν ήπιες τον καφέ σου.

Αιμίλιος

Αφού είπες...

Αλέξανδρος

Είπα ότι είσαι τσιγκούνης, γλοιώδης, πέφτουλας, κάγκουρας και...

Αιμίλιος

Κλαρινογαμπρός!

Αλέξανδρος

Και κλαρινογαμπρός. Σιγά το νέο. Αλλά τον καφέ σου θα τον πιείς.

Αιμίλιος

Δεν θέλω καφέ... Άλλο θέλω.

Αλέξανδρος

Εχέσθημεν! Τον καφέ σου θα τον πιείς. Και έναν και δύο και τρεις.

Τους έχεις κερδίσει με τον ιδρώτα σου... λέμε τώρα.

Αιμίλιος

Δεν θέλω καφέ.... Άλλο θέλω!

Αλέξανδρος

Εχέσθημεν εις διπλούν! Όχου, άσε με και είμαι στις κακές μου. Ξύπνησα μ' ένα βάρος εδώ (*δείχνει το στομάχι του*)... Αλλά τώρα που σ' τα είπα, ξεθύμανα... Άρα, τον καφέ σου θα έρχεσαι εδώ και θα τον πίνεις όποτε θέλεις.

Αιμίλιος

Αφού επιμένεις...

Αλέξανδρος

Επιμένω. Και τώρα που σου τα είπα και ξεθύμανα, άντε δίνε του. Το θέμα έληξε!

Αιμίλιος

Θέλω...

Αλέξανδρος

Εχέσθημεν εις τον κύβον! Άντε, φεύγα!

Αιμίλιος

Όχι, θέλω πρώτα να...

Αλέξανδρος

Να μου πληρώσεις τον καφέ;

Αιμίλιος

Να σου πω κάτι για τη Χλόη...

Αλέξανδρος

Τι να μου πεις για τη Χλόη;

Αιμίλιος

Πως... την ... αγαπώ...

Αλέξανδρος

Τι λες, ρε φαρμακοτρίφτη;! Και τι θα την ταΐζεις; Ασπιρίνες;

Αιμίλιος

Πάλι με προσβάλλεις!

Αλέξανδρος

Πάρε μια ασπιρίνη! Άκου, φίλε μου, κάτι πράγματα! Να βρωμίσει εμένα το σπίτι μου δηλαδή, επειδή ο τρίκας ο φαρμακοποιός αγάπησε το δουλικό!

Μπαίνει η Χλόη με τους καφέδες

Χλόη

Ποιο δουλικό, καλέ; Και ποιος τρίκας φαρμακοποιός αγάπησε;

Αιμίλιος

Εγώ! ... Εεε, εννοώ δηλαδή ότι...

Αλέξανδρος

Ότι θέλει να πας σπίτι του να του καθαρίζεις!

Χλόη

Καλέ, ούτε νεκρή δεν θα πάω σπίτι του!

Αλέξανδρος

Ε, αυτό του είπα και εγώ. Λοιπόν, πιες μια γουλιά και δρόμο. Έχω δουλειές!

Αιμίλιος

Πού έμπλεξα, Θεέ μου! Φεύγω, αλλά θα ξανάρθω!

Αλέξανδρος

Να μας πεις πότε, να λείπουμε! Βρε άιντε από κει που 'ρθες!

Χλόη

Σας το είπα ότι είναι νευρικός! Ελάτε να σας ξεβγάλω, κύριε Αιμιλιούλη μου!

Αλέξανδρος

Ναι, βάλ' του και μαλακτικό να μυρίζει όμορφα!

Ο Αιμίλιος και η Χλόη φεύγουν από τη σκηνή. Ο Αλέξανδρος πίνει μονορούφι και τους δύο καφέδες. Χτυπάει το τηλέφωνο. Είναι ένας μαθητής του και του ζητά τη βοήθειά του

2. τηλέφωνο

Αλέξανδρος

Λέγετε [...] Ναι, έλα, παιδί μου. Πώς πάει το διάβασμα; Έκαμες τις ασκήσεις που σου έβαλα; [...] Τι εννοείς δε σ' αρέσουν τα ανώμαλα ρήματα; Δε θα τα παντρευτείς, παιδάκι μου, απέξω θα τα μάθεις...

Μπαίνει η Χλόη με νευρικές κινήσεις και κωμικές χειρονομίες και πλησιάζει τον Αλέξανδρο γρήγορα, που ακόμη μιλάει με τον μαθητή του.

Χλόη

Ελάτε, ελάτε, καλέ!

Αλέξανδρος

Τι θες; Μιλάω στο τηλέφωνο!

Χλόη

Βλέπω, βλέπω, αλλά είναι επείγονε!

Αλέξανδρος

Χλόη, δεν άκουσες τι σου είπα;

Χλόη

Άκουσα, καλέ, αλλά κι εγώ σας είπα πως είναι πολύ επείγονε!

Αλέξανδρος [στον μαθητή του]

Πήγαινε να φέρεις το λεξικό με τ' ανώμαλα ρήματα, παιδί μου... Τι είναι αυτό το πολύ επείγον;

Χλόη

Σας ζητάνε! Μια κυρία και ένα παιδί. Τι παιδί, δηλαδή. Σαν τον Φόρεστ Γκάμπ είναι! Και η κυρία λέει ότι σας ξέρει πολύ καλά.

Αλέξανδρος

Μητέρα μαθητή μου;

Χλόη

Καλέ, πού να ξέρω εγώ; Μπορεί! Αλλά είναι πολύ ταραγμένη!

Αλέξανδρος

Πόσο;

Χλόη

Γύρω στα οκτώμισι κιλά με τη συκωταριά! Αααα! Πολύ σας λέω! Όταν σας ζητηξε, άλλαξε τριάντα χρώματα!

Αλέξανδρος

Ναι, ε;

Χλόη

Μπορεί να πήρε και τις ... πενήντα αποχρώσεις του γκρι! Πάντως πολύ ταραγμένη σας λέω!

Αλέξανδρος

Πως λέγεται; ... Δε μιλάω σε σένα, παιδάκι μου! Πήγαινε να φέρεις και ένα τετράδιο να σημειώνεις! [απευθύνεται στο τηλέφωνο]

Χλόη

Λέγεται....

Αλέξανδρος

Σου έχω πει να ρωτάς! Γιατί δε ρώτησες;

Χλόη

Ρώτησα, καλέ! Αλλά δεν το συγκράτησα! Λέγεται κυρία Πε... κυρία Πε... κάτι.

Αλέξανδρος

Πετροβασίλη;

Χλόη

Καλέ, όχι!

Αλέξανδρος

Πεχλιβανίδη;

Χλόη

Καλέ, τσου!

Αλέξανδρος

Πειρόμπεη;

Χλόη

Καλέ σε καμία περίπτωση!

Αλέξανδρος [με φόβο]

Πειράκη;;;

Χλόη

Καλέ, ναι!

Αλέξανδρος

Ωχ, ωχ, ωχ! Τι έγινε;

Χλόη

Μπαααα;;;; Δηλαδή την ξέρετε;

Αλέξανδρος

Δεν σου πέφτει λόγος. Παράτα με. Και τράβα μέσα, θα πάω εγώ στην πόρτα!

Χλόη

Και ο μαθητής σας στο τηλέφωνο;

Αλέξανδρος

Πες του ότι θα τον πάρω εγώ πίσω σε λίγο!

Χλόη

Ό,τι πείτε... Τι αγροίκος... Αχ, Χριστέ μου... Τι άντρας...

Ο Αλέξανδρος φεύγει από τη σκηνή. Η Χλόη παίρνει το ακουστικό στο χέρι της και μιλά με τον μαθητή...

Χλόη

Ναι; Παιδί;;; Μ' ακούς;;; [...] Α! Είστε η μητέρα του. Μάλιστα! Ναι, λοιπόν, κοιτάξτε. Μου είπε ο κύριος καθηγητής να πω στον γιο σας να μην ανησυχεί, γιατί θα τον πάρει από πίσω ο ίδιος λέει το πιο μετά [...] Καλέ, γιατί ουρλιάζετε; Τι είπα; [...] Τι εννοείτε δεν είναι τέτοιος ο γιος σας; [...] Τώρα καταλάβετε γιατί τον βάζει να μάθει τα ανώμαλα ρήματα; [...] Τι ουρλιάζεις, μωρή κάμπια, και μου έσπασες το τύμπανο;... Βρε, άι να καθείς από δω χάμω.

Η Χλόη κλείνει το τηλέφωνο

Χλόη

Ααααααα, δεν είναι καλά ο κόσμος! Όλοι τα νεύρα τους έχουν! Ουφ... Τι τραβάω η κουκλάρα.

*Μπαίνει η αδερφή του Αλέξανδρου, η **Ευγενία**. Μια γυναίκα αριστοκρατική, περιποιημένη και εμφανίσιμη. Απόλυτα νωχελική*

Ευγενία

Χλόη, παιδί μου...

Χλόη

Μάλιστα, κυρία Ευγενία.

Ευγενία

Σε παρακαλώ, χρυσό μου, φέρε μου το...

Χλόη (της φέρνει το πλεκτό της)...

Ορίστε, κυρία Ευγενία!

Ευγενία

Αχ, Χλόη, πουλάκι μου, απέξω με ξέρεις. Σ' ευχαριστώ, παιδί μου...

Χλόη

Με θέλετε κάτι άλλο, κυρία;

Ευγενία

Πολύ πιθανόν, αλλά δεν μου έρχεται κάτι στο μυαλό αυτή τη στιγμή, οπότε πήγαινε... Α, να σου πω. Πού είναι ο αδερφός μου;

Χλόη

Στην πόρτα...

Ευγενία

Στην πόρτα; Και τι κάνει;

Χλόη

Το χαλάκι εξόδου! Αφού του αρέσει να τον πατάνε...

Ευγενία

Τι είπες, Χλόη; Σου έχω πει να μιλάς δυνατά. Τα αυτιά μου είναι βουλωμένα!

Χλόη

ΤΥΒΟΦΛΟ!!! ΛΕΩ, κυρία, πως έχει επισκέψεις. Πήγε στην πόρτα να τους υποδεχτεί...

Ευγενία *[ανοίγει την ατζέντα της]*

Ωωω, μα ποιος να είναι τέτοια ώρα; Δεν έχω σημειώσει κάτι στην ατζέντα μου εκτός από...

Χλόη

Μνημόσυνα! ... Μια κυρία Πε... κυρία Πε...

Ευγενία

Πετροβασίλη, ίσως;

Χλόη

Καλέ, όχι!

Ευγενία

Πεχλιβανίδη, ενδεχομένως;

Χλόη

Καλέ, τσου!

Ευγενία

Πετρόμπεη, πιθανώς;

Χλόη

Πετράκη!

Ευγενία

Πετράκη, Πετράκη... κάτι μου θυμίζει...

Χλόη

Ναι, τα πετράκια που έχετε στα νεφρά.

Ευγενία

Πώς είναι; Νέα, όμορφη;

Χλόη

Σιγάααααα. Με άριστα το δέκα ... θα της έβαζα ... το πολύ μηδέν... Κι έχει κι ένα παιδί... τι παιδί, δηλαδή, σαν labubu είναι!

Ευγενία

Άρα, είναι παντρεμένη! Παντρεμένη; Και τι θέλει στο σπίτι μας; Αχ, αυτός ο αδερφός μου. Κοντεύει τα πενήντα και μυαλό δεν έχει βάλει. Τον νου του όλο στα μαθήματα τον έχει...

Χλόη

Ε, μα αυτό λέω κι εγώ, καλέ κυρία. Πότε θα παντρευτεί; Τόσα και τόσα κορίτσια κυκλοφορούν ελεύθερα...

Ευγενία

Αααααα, Χλόη, Χλόη, θυμάμαι κι εγώ τότε...

Χλόη

Τω καιρώ εκείνω...

Ευγενία

Που ήμουν ελεύθερη, νέα και όμορφη...

Χλόη

Τότε που χτιζόταν ο πύργος της Πίζας.

Ευγενία

Και γυρνούσαν όλοι να με κοιτάξουν.

Χλόη

Ναι, μέχρι κι ο πύργος έγειρε.

Ευγενία

Όσπου ένα από όλα τα βλέμματα άγγιξε την καρδιά μου.

Χλόη

Καρδιολόγος ήταν;

Ευγενία

Ο άντρας μου... Ο Χάρης μου...

Χλόη

Ναι, μόνο που τον Χάρη σας τον πήρε ο χάρος, κυρία Ευγενία μου. Καλέ, αφήστε τον άνθρωπο εκεί στα θυμαράκια που είναι κι ελάτε να πούμε πότε θα παντρευτεί ο μικρός σας αδερφούλης ένα καλό κορίτσι.

Ευγενία

Μπααααα;;;; Ξέρεις εσύ κανένα καλό κορίτσι, γιατί εμένα δεν έχει πάρει κάτι το αυτί μου εκτός από...

Χλόη

Ακουστικό βαρηκοΐας! Ε, ξέρω καλέ κυρία, ένα κορίτσι, φτωχό συν πλην τίμιο αλλά...

*Ακούγονται φωνές απέξω... Εμφανίζονται στη σκηνή ο Αλέξανδρος εμφανώς νευρικός και κάπως αμήχανος. Ακολουθούν η **Αρετή**, μια γυναίκα περιποιημένη, γοητευτική, ντροπαλή και χαμηλοβλεπούσα. Λόγω της κατάστασής της, κρατά ένα μαντίλι στο χέρι της που το φέρνει συχνά στο στόμα γιατί έχει αναγούλες. Πιο πίσω ακολουθεί ο γιος της ο **Τόλης**, ένα αγόρι με κόκκινα μάγουλα, συντηρητικό παιδικό ντύσιμο, που κρατά στο χέρι του ένα γλειφιτζούρι που όλο το γλείφει*

Αλέξανδρος

Ελάτε, ελάτε, μην ντρέπεστε. Έλα κι εσύ, Τόλη, παιδί μου... Ευγενία, Χλόη, τι κάνετε εσείς εδώ;

Ευγενία

Θέλω να συνεχίσω το πλέξιμό μου, αλλά απ' ό,τι βλέπω έχουμε επισκέψεις! Και μάλιστα απρόσμενες. Αλέξανδρε, αδερφέ μου, δε θα μας συστήσεις;

Αλέξανδρος (θυμωμένος)

Όχι! Έχω δουλειά! Έλα, Ευγενία, πήγαινε μέσα να πλέξεις. Κι εσύ, Χλόη, μάζεψε τα φλιτζάνια κι εξαφανίσου... Θέλετε να πιείτε ή να φάτε κάτι, κυρία Αρετή; (με γλυκό ύφος)

Η Αρετή αρνείται με χαμηλωμένο το κεφάλι βάζοντας το μαντίλι στο στόμα της απ' την αναγούλα

Τόλης

Θέλω εγώ μια μπουγάτσα...

Ευγενία

Μπουγάτσα; Από πότε έχει να φάει αυτό το παιδί;

Η Αρετή τού ρίχνει μια δολοφονική ματιά. Η Χλόη σχολιάζει

Χλόη

Μια μπάτσα δε λες καλύτερα!

Αλέξανδρος

Έχουμε μπουγάτσα, Χλόη;

Χλόη

Και τι είμαστε, καλέ; Κάνας φούρνος της γειτονιάς; Όχι! Δεν έχουμε!

Ευγενία

Μήπως θέλετε λίγο μπρόκολο στον ατμό με σος λεμόνι;

Τόλης

Το μπρόκολο μου φέρνει κλανίδια!

Αρετή

Τόλη!

Αλέξανδρος

Δε θέλουμε τίποτα! Και τώρα αφήστε μας μόνους!

Ευγενία

Αλέξανδρε, θα με πιάσει ημικρανία! Τι τρόπος είναι αυτός, χρυσό μου;

Αλέξανδρος

Εναλλακτικός! Λοιπόν, τελειώνετε!

Η Χλόη παίρνει τα φλιτζάνια και φεύγει, ενώ η Ευγενία παίρνει το πλεκτό της αλλά δε φεύγει. Πάει στη βιβλιοθήκη. Ο Αλέξανδρος δεν τη βλέπει...

Αλέξανδρος

Δηλαδή, σίγουρα ναι;

Πηγαίνει στον Τόλη

Αλέξανδρος

Καλημέρα, Τόλη, παιδί μου!

Τόλης

Το 'παμε αυτό στην πόρτα.

Αλέξανδρος

Το 'παμε, ε; Τι κάνεις; Καλά είσαι; Ήθελες τόσο να δεις τον δάσκαλό σου, μικρέ μου;

Τόλης

Ναααα, στα παπάρια μου κιόλας!

Αρετή

Τόλη!

Ευγενία

Τι τρόπος είναι αυτός! Απορώ τι ανατροφή του έδωσαν οι γονείς του!

Ο Αλέξανδρος βλέπει την Ευγενία του και εξοργίζεται...

Αλέξανδρος

Ευγενία, τι κάνεις εδώ; Δεν σου είπα να μας αδειάσεις τη γωνιά;

Ευγενία

Αλήθεια; Θα παράκουσα, χρυσό μου, φαίνεται, γιατί νόμιζα ότι είπες να πάω μέσα στις εννιά. Είναι οκτώ και είκοσι τώρα! Εσύ τι ώρα λες;

Αλέξανδρος

Ευγενία! Πήγαινε μέσα τώρα, μη σε πάω εγώ σηκωτή!

Ευγενία

Ναι, πρόσεξε μη σου πέσουν τα νεφρά! Αλέξανδρε, δεν είναι τρόπος αυτός να μιλάς έτσι στη μεγάλη σου αδερφή! Αν ζούσε ο Χάρης...

Αλέξανδρος

Δε ζει, γλίτωσε! ΠΗΓΑΙΝΕ ΜΕΣΑ!

Ευγενία

Καλά, καλά, πάω! Και μη συγχύζεσαι, αγόρι μου. Είσαι και σε μια κρίσιμη ηλικία. Ή για γάμο ή για... έμφραγμα!

Η Ευγενία φεύγει από τη σκηνή... Ο Αλέξανδρος προσπαθεί να ανακτήσει την ψυχραιμία του...

Αλέξανδρος

Λοιπόν; Πού είχαμε μείνει;

Τόλης

Νααα! Στα παπάρια μου κιόλας!

Αρετή

Τόλη! Ντροπή!

Αλέξανδρος

Α, ναι! Εκεί είχαμε μείνει! Λοιπόν, Τόλη, παιδί μου, τι ήθελες;

Τόλης

Εγώ ήθελα να πάμε στην αποβάθρα για να μάθουμε τι ώρα φτάνει το καράβι του μπαμπά. Να, η μαμά πάλι ανοιγοκλείνει το στόμα της σαν ψάρι!

Αλέξανδρος

Ποιο στόμα; Τι ψάρι;

Αρετή

Αχ, Χριστέ μου και Άγιοι Σαράντα...

Τόλης

Εδώ και τρεις μέρες κάνει συνέχεια το ψάρι! Να! Έτσι! *[κουνάει τα χείλη του σαν ψάρι]*

Αλέξανδρος

Δεν έχει τίποτα. Τίποτα απολύτως. Ενδεχομένως, νυστάζει και χασμουριέται...

Τόλης

Τρεις μέρες; Τι είναι; Η ωραία κοιμισμένη;

Αλέξανδρος

Και τρεις και δεκατρείς και είκοσι τρεις. Άμα νυστάζουμε..

Τόλης

Δε νυστάζει. Έχει κάτι εδώ *(δείχνει την κοιλιά του)*

Αλέξανδρος

Μη λες βλακείες. Τι να έχει; Τίποτα δεν έχει!

Τόλης

Κι όμως έχει. Το είπε κι η ίδια. Αναγούλα έχει!

Αλέξανδρος

Α καλά, εκτός από την αναγούλα. Η αναγούλα κι ο εμετός δεν κρύβονται.

Αρετή

Αχ, Παναγιά μου και οσιομάρτυρες πάντες...

Τόλης

Βλέπετε;

Αλέξανδρος

Ναι, έχει κατεβάσει όλο το εικονοστάσι!

Τόλης

Μούσκεμα τα κάνει όλα της τα μαντίλια. Να, θα βγάλει κι άλλη αναγουλιά!

Αρετή *[ανεβάζει τον τόνο της φωνής της]*

Τόλη! Κλείσ' το ρημάδι επιτέλους, αγόρι μου!

Αλέξανδρος

Δεν ντρέπεσαι; Τι είναι αυτό που είπες;

Αρετή

Όλο τέτοια λέει. Και μπροστά στη μαγείρισσά μας...

Αλέξανδρος

Ντροπή. Στη μαγείρισσά σας; Κακό, πολύ κακό!

Τόλης

Αυτή πάει να ξεράσει και την πληρώνω εγώ που το λέω!

Αρετή

Πήγε και το είπε στην μαγείρισσα, το ζαβό...

Αλέξανδρος

Ντροπή σου!

Αρετή

Και θα το πει και στον πατέρα του μόλις γυρίσει!

Αλέξανδρος

Αυτό ποτέ! Πότε;

Αρετή

Σήμερα...

Αλέξανδρος

ΣΗΜΕΡΑ;;;

Τόλης

Ναι, ναι, σήμερα έρχεται ο μπαμπάς! Και θα του τα πω όλα! Μαμά, να πάμε στην αποβάθρα!

Ο Τόλης χαρούμενος κουνάει πέρα-δώθε τη μητέρα του

Αλέξανδρος

Μην την κουνάς έτσι, παιδάκι μου. Θα της βγάλεις κάνα χέρι!

Τόλης

Ε, και τι είναι; Playmobil; Χα,χα,χα,χα!

Αρετή

Ωχ Παναγία μου και `Αγιο Πνεύμα...

Τόλης

Να, ορίστε, της πέρασε. Μαμά, να πάμε στην αποβάθρα να περιμένουμε τον μπαμπά!

Αρετή

Μη με κουνάς έτσι, αγόρι μου, θα καταρρεύσω...

Αλέξανδρος

Τόλη, κάνω κάθε εκτίμηση για σένα!

Τόλης

Μα γελάω όταν ανοίγει το στόμα της σαν ψάρι *(κάνει το στόμα του σαν ψάρι)*

Αλέξανδρος

Και θα το πεις στον μπαμπά σου;

Τόλης

Ποιο;

Αλέξανδρος

Ότι η μαμά σου ανοίγει το στόμα της σαν ψάρι.

Τόλης

Αμέ, αμέ!

Αλέξανδρος

Να μην του πεις!

Τόλης

Γιατί, γιατί;

Αλέξανδρος

Γιατί... γιατί τόσο καιρό στη θάλασσα, ο μπαμπάς σου τα έχει σιχαθεί τα ψάρια.

Τόλης

Ε και;

Αλέξανδρος

Θα σιχαθεί τη μαμά σου και θα ξαναφύγει!

Τόλης

Λέτε, λέτε;

Αλέξανδρος

Βεβαίως και λέω, λέω!

Τόλης

Ε τότε να μην του το πω...

Αλέξανδρος

Μπράβο, καλό παιδί. Κι εγώ θα σου κάνω δώρο αυτό το βιβλίο.

Παίρνει απ' το γραφείο του ένα χοντρό βιβλίο. Ο Τόλης το παίρνει με ενθουσιασμό και λαχτάρα

Τόλης

Ωωω! «Ο βίος των εντόμων και των ζώων»! Το θέλω!

Αλέξανδρος

Δικό σου. Αλλά θα μου υποσχεθείς ότι ...

Τόλης

Υπόσχομαι, ορκίζομαι!

Αλέξανδρος

Ότι δε θα πεις τίποτα!

Τόλης

Ναααα! Στα παπάρια μου, κιόλας!

Αρετή

Τόλη!!! Ήμαρτον πια! Κλείσε το βρωμόστομά σου!

Αλέξανδρος

Μια χαρά τα λέει το παιδί! Σκέτος νταλικέρης. Λοιπόν! Πάρ' το! Δικό σου!

Τόλης *(Κοιτάζει τη μητέρα του που της έρχεται αναγούλα)*

Να το! Το ξανακάνει! Και να μην του το πω εγώ, στραβός είναι ο μπαμπάς να μην το δει;

Αλέξανδρος

Σκάσε και κάτσε εδώ! Χάζεψε τις μύγες και τα κουνούπια και μη βγάλεις άχνα! *(τρέχει στην Αρετή)* Τώρα το βλέπω κι εγώ, είναι σίγουρο!

Αρετή

Αχ, τι έπαθα! Θέλω να πεθάνω...

Αλέξανδρος

Μη λες τέτοια πράγματα...

Αρετή

Θέλω να με πάρει ο Χάρος!

Αλέξανδρος

Ε πόσοι θα σε πάρουν και σένα;;;; Εεεε ... εννοώ και πού να σε πάει, βρε πουλάκι μου; Κουνήσου από τη θέση σου!

Αρετή

Μα δεν καταλαβαίνεις; Αν με πιάσει μπροστά του η αναγούλα;

Αλέξανδρος

Να φροντίσεις να σε πιάσει πίσω του.

Αρετή

Γιατί, το ελέγχω; Έτσι έκανα και τότε που ήμουν έγκυος στον Τόλη...

Αλέξανδρος

Κι ο άντρας σου σ' έβλεπε;

Αρετή

Ναι, και γέλαγε ο αναίσθητος, το βουβάλι, το ζώον! Αχ, άγιε Αγιотаφίτη μου, συγχώρα με.

Αλέξανδρος

Δηλαδή θα το καταλάβει λες;

Αρετή

Με την πρώτη ματιά. Αχ, είμαι χαμένη...

Αλέξανδρος

Δεν μπορείς να σφικτείς να μην το κάνεις;

Αρετή

Και τι είμαι για να σφικτώ, Αλέξανδρε; Μπουνίτσα; Αφού μου 'ρχεται από δω η αναγούλα *(δείχνει την κοιλιά της)*.

Τόλης *(σηκώνεται ευθουσιασμένος κρατώντας το βιβλίο)*

Μαμά, μαμά, κοίτα. Μια αραχνούλα φτιάχνει το σπιτάκι της!

Αρετή

Σε ποια περιοχή;

Αλέξανδρος

Στα άνω Πετράλωνα. Το παιδί είναι πραγματικά βλαμμένο! Αγόρι μου καλό, η αραχνούλα φτιάχνει το σπιτάκι της, η μανούλα σου τρέμει για το σπιτάκι της, κι αν δεν σκάσεις, θα σε βάλω στο σπιτάκι μιας τεράστιας ταραντούλας και θα σε κλειδώσω!

Τόλης

Ωχ, όχι, έσκασα!

Αλέξανδρος

Α, γεια σου!

Τόλης

Α, γεια σου και σένα!

Αρετή

Τι θ' απογίνω; Πού θα κρύψω τα αμαρτωλά μου μουτράκια;

Αλέξανδρος

Μην κάνεις έτσι. Όλοι ξέρουν πως ο γιος σου είναι μαθητής μου. Εμένα μόνο η Χλόη με ανησυχεί...

Αρετή

Πω-πω στρίγκλα! Να δεις πώς με κοίταγε στην είσοδο...

Αλέξανδρος

Δεν έπρεπε να έρθεις. Θα ερχόμουν εγώ το βράδυ.

Αρετή

Πού;

Αλέξανδρος

Στο σπίτι σας.

Αρετή

Μα αφού έρχεται ο άντρας μου το απόγευμα. Κι έπρεπε αμέσως να σου πω ότι είμαι πια σίγουρη. Αχ, Αλέξανδρε, έχω το παιδί σου στα σπλάχνα μου...

Αλέξανδρος

Προς το παρόν κράτα το εκεί μέσα. Δε φαίνεται. Ο άντρας σου πότε ξαναφεύγει;

Αρετή

Αύριο, πορνό - πορνό.

Αλέξανδρος

Ορίστε;

Αρετή

Εεεε, εννοώ πουρνό - πουρνό. Τα 'χω χάσει η δόλια. Φεύγει για τις ανατολικές χώρες. Θα λείψει με το καράβι του για πάνω από δύο μήνες.

Αλέξανδρος

Άρα, μόνο απόψε θα μείνει εδώ;

Αρετή

Ναι... ευτυχώς...

Αλέξανδρος

Ωραία. Δεν θα καταλάβει τίποτα.

Αρετή

Ναι, ισχύει, αλλά όταν θα γυρίσει ξανά ... θα με βρει ...

Αλέξανδρος

Ωχ, σωστά...

Αρετή

Πρέπει να βρούμε μια λύση!

Αλέξανδρος

Πρέπει! Και μία και δύο αν χρειαστεί!

Αρετή

Αχ, Χριστέ μου και Ἅγιοι Απόστολοι... Πάω χαμένη, Αλέξανδρε, πάω χαμένη. Πού είναι ο Χάρος να με πάρει;

Χτυπάει το κουδούνι

3.κουδούνι

Αλέξανδρος

Λες να είναι αυτός;... Ποιος;

Έρχεται η Χλόη ρίχνοντας ξινισμένες ματιές στην Αρετή. Τη βλέπει που ανοιγοκλείνει το στόμα της από την αναγούλα

Χλόη

Να σας φέρω μια γυάλα με νερό, κύριε Αλέξανδρε;

Αλέξανδρος

Τι να την κάνω, παιδί μου, τη γυάλα;

Χλόη

Να βάλετε το σκυλόψαρο μέσα.

Αλέξανδρος

Χλόη, μάζεψε το στόμα σου να μην σ' το ράψω. Τι θες εδώ;

Χλόη

Ἦρθα να πάρω το κλειδί που άφησε ο κύριος Αιμίλιος το πρωί για τον αδερφό του τον γιατρό. Να, εδώ στο τραπεζάκι είναι...

Αλέξανδρος

Τον γιατρό; Μια στιγμή!

Χλόη

Μα περιμένει ο άνθρωπος!

Αλέξανδρος

Δώσ' το μου. Να περιμένει μια στιγμή, έχω κάτι να του πω.

Χλόη

Από εφημερία έρχεται ο καημένος, ψόφιος είναι. Τι να περιμένει;

Αλέξανδρος

Να ανθίσουν οι αμυγδαλιές! Είπα, να περιμένει! Μια στιγμή!

Χλόη

Αμάν πια όλοι με τα νεύρα σας εδώ μέσα! Ορίστε το κλειδί! Ανοίξτε του εσείς!

Πάει να φύγει και περνά από τον Τόλη που διαβάζει το βιβλίο του...

Χλόη

Τι διαβάζεις εκεί εσύ, καλέ;

Τόλης

Για τους ουρακοτάγκους!

Χλόη

Και στη σελίδα 79 θα βρεις και τη φωτογραφία σου!

Και φεύγει από τη σκηνή... Ο Τόλης πάει στη σελίδα 79 και ενθουσιάζεται...

Τόλης

Ωωωω! Εγώ είμαι αυτός!

Αρετή

Τι σκέφτηκες; Μη μπλέξεις και τον γιατρό. Τι τον θες;

Αλέξανδρος

Δεν ξέρω. Θα του μιλήσω, θα του ζητήσω βοήθεια...

Αρετή [τον διακόπτει]

Τι βοήθεια; Για μένα;

Αλέξανδρος

Ναι. Άσε με, τουλάχιστον, να προσπαθήσω!

Αρετή

Και να του πεις τι;

Ακούγεται ο Τόλης που διαβάζει...

Τόλης

Η εγκυμοσύνη ενός ελέφαντα διαρκεί δύο χρόνια! Πω – πω!

Αρετή

Ωχ, Βαγγελίστρα μου και Ἄγιε μου Φανούρη! Μην του πεις τίποτα!

Αλέξανδρος

Θα δω... Θέλω να σε βοηθήσω!

Αρετή

Θες να με εκθέσεις;

Αλέξανδρος

Θέλεις να πεθάνεις;

Αρετή

Δεν θέλω να ντροπιαστώ...

Αλέξανδρος

Μα δεν θα σε ντροπιάσω. Θα του πω...

Αρετή

Μα άμα του πεις, δεν θα με ντροπιάσεις; Τι θα με κάνεις, θα με τιμήσεις;

Αλέξανδρος

Ο Νικόλας, ο γιατρός, είναι φίλος μου. Θέλω να το κουβεντιάσω μαζί του. Εσύ φύγε τώρα. Θα έρθω στο σπίτι σου, πριν έρθει το καράβι του άντρα σου. Θα έρθω να φάμε.

Αρετή

Εμένα δεν μου κατεβαίνει μπουκιά...

Αλέξανδρος

Α, εγώ δεν έχω τέτοια θέματα.

Πάει στον Τόλη

Αλέξανδρος

Έλα, πάρε το βιβλίο σου και πήγαινε με τη μαμά σου. Κι όταν έρθω στο σπίτι σας, θα σου γράψω αφιέρωση «στον αγαπητό...»

Τόλης

Αγαπημένο!

Αλέξανδρος

Ὅ,τι σκατά θες! Ἄντε, ἄντε, πηγαίνετε κι εσύ κι η μανούλα σου.

Αρετή

Πες ευχαριστώ στον καθηγητή σου.

Τόλης

Γιατί;

Αρετή

Για το βιβλίο που σου χάρισε.

Τόλης

Δεν μου το χάρισε!

Αρετή

Τι σου το έκανε;

Τόλης

Μου το έδωσε.

Αλέξανδρος

Σωστά. Σου το έδωσα. Και ξέρεις γιατί; Γιατί είσαι καλό παιδί.

Τόλης

Όχι, όχι!

Αλέξανδρος

Τι όχι, όχι;

Τόλης

Μου το δώσατε για να κρατήσω το στόμα μου κλειστό.

Αλέξανδρος

Εγώ; Για ποιο πράγμα;

Τόλης

Για να μην πω ότι η μαμά δεν κρατάει το στόμα της κλειστό.

Αλέξανδρος

Τι εννοείς; Εγώ δεν...

Τόλης

Να, αυτό!

Δείχνει τη Ευγενία του που αναγουλιάζει πάλι

Αλέξανδρος

Α, αυτό εννοείς. Είπα κι εγώ... Είναι πραγματικά βλαμμένο αυτό το παιδί!
Αντε, πηγαίνετε. Θα έρθω σε λίγο...

Τόλης

Και, και να μας φέρετε τούρτα!

Αρετή

Τόλη! Ντροπή!

Αλέξανδρος

Τι τούρτα;

Τόλης

Σοκολάτα. Και γλυκά. Πολλά και μεγάλα. Για να μου κρατάνε το στόμα μου κλειστό!

Αλέξανδρος (Στην Αρετή χαμηλόφωνα)

Υπομονή. Και κουράγιο. Θα σου φέρω νέα...

Αρετή

Ελπίζω...

Τόλης

Τα γλυκά μην ξεχάσετε!

Αλέξανδρος

Θα τα φέρω, μωρέ μπουχέσα κι εσύ!

Βγαίνουν απ' τη σκηνή η Αρετή και ο Τόλης.

4.γιατρός

*Ο Αλέξανδρος τους πάει στην πόρτα. Μετά από λίγο μπαίνουν ο Αλέξανδρος κι από πίσω ακολουθεί κουρασμένος ο **Νικόλαος**, φορώντας την ιατρική ποδιά του και κρατώντας την τσάντα του στο χέρι. Χασμουριέται λίγο*

Αλέξανδρος

Συγγνώμη για την αναμονή! Έλα, κάθισε.

Νικόλαος

Άμα καθίσω δεν θα σηκωθώ. Είμαι πτώμα...

Αλέξανδρος

Είπα, κάθισε!

Νικόλαος

Κι εγώ είπα πως είμαι πτώμα!

Αλέξανδρος

Το εμπεδώσαμε. Σήμερα σε χρειάζομαι. Αύριο γίνε όσο πτώμα θες.

Νικόλαος

Τι έγινε;

Αλέξανδρος

Κάτι πολύ σοβαρό...

Νικόλαος

Πόσο πιο σοβαρό από τον ύπνο μου;

Αλέξανδρος

Είσαι ή δεν είσαι γιατρός;

Νικόλαος

Είμαι γιατρός αλλά είμαι και πτώμα!

Αλέξανδρος

Το 'παμε αυτό! Σε θέλω.

Νικόλαος

Πολλές με θέλουν, γιατί είμαι και γόης!

Αλέξανδρος

Άσχετο! Θέλω να σε ρωτήσω κάτι πολύ σοβαρό και πολύ ιατρικό.

Νικόλαος

Καλά. Ρώτα γρήγορα.

Αλέξανδρος

Πόσο γρήγορα;

Νικόλαος

Σαν να κατουριέσαι! Σου είπα, νυστάζω, είμαι ψόφιος. Τελείωνε!

Αλέξανδρος

Θες έναν καφέ; Δύο; Τρεις;

Νικόλαος

Θα προτιμούσα τρεις νοσοκόμες για χαλαρωτικό μασάζ.

Αλέξανδρος

Καλά, και μένα δε θα με χάλαγε! ... Αν δεν με ακούσεις, θ' ανέβω στο τραπέζι, θα πέσω κάτω, θα σπάσω το πόδι μου και θα σε κρατήσω εδώ όλη μέρα.

Νικόλαος *[βγάζει ένα σφυράκι από την τσάντα του]*

Αν δεν με αφήσεις να πάω για ύπνο, θα σου σπάσω εγώ και τα δύο πόδια με αυτό εδώ το σφυράκι και θα σε στείλω στο νοσοκομείο! Και όχι σε αυτό που δουλεύω!

Αλέξανδρος

Νικόλαε, άσε τ' αστεία. Καίγομαι!

Μπαίνει η Χλόη με έναν δίσκο με τσάι κλπ, τον αφήνει, κι έπειτα κάνει πως ξεσκονίζει για να κρυφακούει τη συνομιλία τους. Πού και πού, πετάγεται

Νικόλαος

Να φωνάξεις την πυροσβεστική! Εμένα τι με θες;

Αλέξανδρος

Πρέπει να μου βρεις μια λύση!

Νικόλαος

Τι λύση;

Χλόη

Στο σταυρόλεξο; Ααααα, όχι....

Αλέξανδρος

Λύση. Κινδυνεύουν τέσσερις ζωές και μια ... σχεδόν ζωή...

Νικόλαος

Δεν καταλαβαίνω, βρε άνθρωπέ μου, τι λες!

Χλόη

Γιατί, ποιος καταλαβαίνει;

Αλέξανδρος

Θα σου εξηγήσω! Ο γιατρός είναι φίλος, εξομολόγος, τάφος!

Νικόλαος

Ε αφού είμαι τάφος, είμαι και πτώμα, άσε με να πάω στο νεκροταφείο μου να ησυχάσω ο δόλιος!

Αλέξανδρος

Νικόλα, χάνομαι!

Νικόλαος

Σιγά, βρε Κρέοντα. Πόσο δράμα πια!

Αλέξανδρος

Άσε τα σχόλια, γιατρέ. Την είδες την κυρία με τον γιο της που μόλις έφυγαν απ' το σπίτι μου;

Νικόλαος

Την είδα! Ωραία γυναίκα και αριστοκρατική! Ποια είναι;

Αλέξανδρος

Είναι η σύζυγος του πλοιάρχου.

Νικόλαος

Ποιανού πλοιάρχου;

Χλόη

Του Τιτανικού!

Αλέξανδρος

Του πλοιάρχου Πετράκη (*δυνατά*)... Του πλοιάρχου Πετράκη (*χαμηλόφωνα*)

Νικόλαος

Να τη χαιρείται!

Αλέξανδρος

Δεν τη χαιρείται... Νικόλα, είναι έγκυος...

Νικόλαος

Ποιος; Ο πλοίαρχος; (*χασμουριέται*)

Αλέξανδρος

Τι λες, μωρέ; Η κυρία Πετράκη είναι έγκυος!

Νικόλαος

Ε, αφού είναι έγκυος η κυρία Πετράκη, τότε πώς δεν τη χαιρείται ο πλοίαρχος;

Αλέξανδρος

Εεεε, χμμμμ, ξέρεις... δεν είναι δικό του το παιδί!

Νικόλαος [*ξυπνάει*]

Και ποιανού είναι; Αλέξανδρε;;; Τι έκανες, ΠΑΙΔΑΡΕ ΜΟΥ;

Αλέξανδρος

Το καθήκον μου!

5.καθήκου

Χλόη

Έτσι το λέμε τώρα;

Νικόλαος

Ποιο καθήκον σου, βρε επιβήτορα; Εδώ έβαλες το κουμπί σε λάθος κουμπότρυπα!

Αλέξανδρος

Εεεεε, άσε με πρώτα να σου εξηγήσω. Ο πλοίαρχος έχει ένα σπίτι εδώ κι ένα σπίτι στην Ιταλία. Μια γυναίκα εδώ και μια στην Ιταλία. Ένα παιδί εδώ και τρία ...

Χλόη *[πετάγεται]*

Πουλάκια κάθονταν... όρθια...

Νικόλαος

Καρπερός ο πλοίαρχος!

Αλέξανδρος

Καρπερός ξεκαρπερός, άλλα παιδιά δεν θέλει. Και κάθε φορά που έρχεται εδώ, κλειδώνεται στην κάμαρή του και δεν κάνει τίποτα με την κυρία Πετράκη. Τρία χρόνια αυτή η δουλειά!

Νικόλαος

Μάλιστα. Και να φανταστώ ότι κάπου εδώ μπήκες εσύ! Μα συγγνώμη, πού την ξέρεις εσύ την κυρία Πετράκη;

Αλέξανδρος

Αυτό προσπαθώ να σου πω. Ο γιος της είναι μαθητής μου εδώ και τρία χρόνια. Τελείως στόκος, βέβαια, αλλά τέλος πάντων. Ε, και η κυρία Αρετή, κάθε φορά που τελειώνα το μάθημα, καθόμασταν λίγο, και μου έλεγε τον πόνο της. Ξέρεις τι άνθρωπος είμαι. Δεν μπορώ να βλέπω τον συνάνθρωπό μου να υποφέρει. Θέλω να τον βοηθήσω!

Χλόη

Πηδώντας την!

Νικόλαος

Μια χαρά τη βοήθησες, ερωτιάρη μου!

Αλέξανδρος

Ναι, άσε τα σχόλια τώρα. Θέλω τη βοήθειά σου. Ο πλοίαρχος γυρνάει σήμερα στο σπίτι του για ένα βράδυ μόνο, κι αύριο φεύγει πάλι ταξίδι. Θα λείπει τουλάχιστον δύο μήνες. Ο,τι είναι, πρέπει να γίνει απόψε!

Νικόλαος

Τι να γίνει, δηλαδή;

Αλέξανδρος

Να εκτελέσει τα συζυγικά του καθήκοντα, βρε άνθρωπέ μου! Να του δώσεις έτσι ένα φαρμακάκι, κάτι διεγερτικό, τέλος πάντων, που...

Νικόλαος

Που να κάνει τούμπανο τον πλοίαρχο και να αλλάξει τα πέταλα στη ματαμίτσα απόψε!

Αλέξανδρος

Ε, καλά, απλά πράγματα θέλουμε, όχι τίποτα εξωφρενικό. Εξάλλου, ό,τι έγινε μεταξύ μας ήταν ... ατύχημα...

Χλόη

Τρακάρατε; (ειρωνικά)

Νικόλαος

Ατύχημα; Δηλαδή τι; Σκόνταψες κι έπεσες πάνω στην κυρία Αρετή;

Χλόη

Μέσα!

Αλέξανδρος

Κοίτα, φίλε μου. Η κυρία Πετράκη είναι η προσωποποίηση της τελειότητας. Γλυκιά, καλοσυνάτη, ενάρετη, ντροπαλή, γοητευτική! Κι αυτό το ζών, το βόδι, ο άντρας της δεν τη θέλει. Την έβλεπα που μαράζωνε σαν το απότιστο λουλουδάκι, και σπαρταρούσε η καρδιά μου...

Χλόη

Και την ποτίσατε με το λάστιχό σας;

Νικόλαος

Και κάπου εκεί σκόνταψες επάνω της!

Αλέξανδρος

Άκου, Νικόλα μου. Εγώ είμαι ηθικός! Κι αν μπορούσα, την Αρετή θα την παντρευόμουν. Για να επανορθώσω. Και σήμερα που θα πάω στο σπίτι τους επίσκεψη, σκέφτομαι να τον σκοτώσω!

Νικόλαος

Δεν θα χρειαστεί!

Αλέξανδρος

Δηλαδή;

Νικόλαος

Θα πας σπίτι τους είπες;

Αλέξανδρος

Θα πάω.

Νικόλαος

Και δεν θα πας με άδεια χέρια, έτσι δεν είναι;

Αλέξανδρος

Όχι, θα τους πάω μια τούρτα σοκολάτα και γλυκά. Μου τα ζήτησε το βλαμμένο ο γιος της.

Νικόλαος

Ωραία. Θα πάρεις την τούρτα και τα γλυκά και θα μου τα φέρεις εμένα.

Αλέξανδρος

Γιατί, υπογλυκαιμία έχεις;

Νικόλαος

Για να τα πάω στον αδερφό μου τον Αιμίλιο στο φαρμακείο.

Αλέξανδρος

Γιατί, έχει υπογλυκαιμία ο Αιμίλιος;

Νικόλαος

Παιδί μου, τι λες; Για να τουςβάλω κάτι μέσα, που μόλις το φάει ο πλοίαρχος, θα θέλει σαν τρελός την κυρία Πετράκη σου!

Αλέξανδρος

Ααα! Και θα εκτελέσει τα συζυγικά του καθήκοντα;

Νικόλαος

Βρε, τούρμπο θα γίνει!

Αλέξανδρος

Σίγουρα;

Νικόλαος

Σιγουρότατα!

Αλέξανδρος

Είκοσι είναι καλά;

Νικόλαος

Τιιι; Είκοσι φορές να το κάνουνε;

Αλέξανδρος

Θεός φυλάξοι! Είκοσι γλυκά να πάρω; Και μία τούρτα;

Νικόλαος

Να, ναι, μια χαρά είναι. Πόσοι θα είστε στο σπίτι;

Αλέξανδρος

Ο πλοίαρχος, το βαρεμένο ο γιος του, η Αρετή, η αδερφή της η Μπριζίτ, που ήρθε απ' το Παρίσι, απ' ό,τι μου είπε, κι εγώ. Αυτοί νομίζω.

Νικόλαος

Ωχ! Πολλοί θα είστε. Κοίτα, κακομοίρη μου, μην μπλέξεις τα γλυκά και γίνει εκεί μέσα μπουρλ...

Αλέξανδρος *[τον αγριοκοιτάζει]*

Γιατρέ!

Χλόη

Μπουρδέλο ήθελα να πει!

Αλέξανδρος

Α, εντάξει.

Νικόλαος

Λοιπόν, σύμφωνοι;

Αλέξανδρος

Ναι, ναι, μην ανησυχείς! Θα 'χω το νου μου. Έλα, πάμε να πάρουμε τα γλυκά... Χλόη, όποιος με ζητήσει πες του ότι θα αργήσω.

Χλόη

Μάλιστα κύριε! Να κουμπωθείτε σωστά αυτή τη φορά.

Αλέξανδρος

Τι εννοείς;

Χλόη

Εννοώ να βάλετε το κουμπάκι σας στη σωστή κουμπότρυπα!

Ο Νικόλαος γελάει...

Νικόλαος

Χα, χα! Αστέρι η υπηρέτριά σου!

Αλέξανδρος

Ναι! Να δω πότε θα τη στείλω στον ουρανό! Έλα, πάμε...

Φεύγουν από τη σκηνή οι δύο άντρες... Η Χλόη ξεσκονίζει. Μπαίνει η Ευγενία

Ευγενία

Χλόη, παιδί μου;

Χλόη

Εσύ μας έλειπες τώρα. Μάλιστα, κυρία...

Ευγενία

Έφυγε ο αδερφός μου;

Χλόη

Μάλιστα, κυρία...

Ευγενία

Και πού πήγε;

Χλόη *[χαμηλόφωνα]*

Στο μπουρδέλο.

Ευγενία

Τι είπες, Χλόη; Σου έχω πει ότι τα αυτιά μου είναι βουλωμένα! Μήπως είδες το πλεχτό μου;

Χλόη

Μπροστά στα μάτια σας είναι, κυρία!

Ευγενία

Αααχ, τώρα τελευταία δε βλέπω καλά.

Χλόη

Κελεπούρι η άτιμη.

Ευγενία

Άσε που ξεχνάω κιόλας, Χλόη μου... Όπου να 'ναι, θα με επισκεφτεί και ο Αλιτζάιμερ ...

Χλόη

Ναι, δεν μας φτάναν όλες οι άλλες επισκέψεις, θα φέρουμε και Γερμανούς. Τέλος πάντων. Με θέλετε κάτι άλλο, κυρία Ευγενία;

Ευγενία

Αχ, ναι, Χλόη, παιδί μου. Μπορείς να μου τρίψεις μια στάλα τους αστραγάλους μου γιατί είναι πρησμένοι;

Χλόη

Τα ίδια έλεγε και ο Οιδίποδας! Ναι, κυρία, μπορώ. Μια στιγμή μόνο να συμμαζέψω λίγο εδώ μέσα.

Ευγενία

Κι όσο θα με τρίβεις, Χλόη, εγώ θα σου λέω ιστορίες από το παρελθόν μου!

Χλόη [απελπισμένη]

Ουάου... Δε βλέπω την ώρα...

Ευγενία

Κι εγώ τώρα τελευταία δεν βλέπω καλά την ώρα. Θύμισέ μου να κλείσω ένα ραντεβού με τον οφθαλμίατρο, να δει λίγο τον καταρράκτη.

Χλόη

Σιγά μη δει και την Κασπία θάλασσα. Μάλιστα, κυρία...

τα φώτα σβήνουν

τέλος 1ης πράξης

**στη διάρκεια των κλειστών φώτων, θα γίνει γρήγορη αλλαγή σκη-
νικών, γιατί θα περάσουμε στο σπίτι της Αρετής, οπότε, με συντο-
νισμένες κινήσεις απ' όλους, θα προσθέσουμε άλλα καλύμματα,
μαξιλάρες, τραπεζομάντιλο κλπ ώστε να αλλάξει το σκηνικό.**

6.τέλος 1ης-Αλεχάντρο

Πράξη Δεύτερη

Στο σπίτι της Αρετής. Ο Τόλης κάθεται στον καναπέ, ξεφυλλίζει το βιβλίο που του έδωσε ο καθηγητής και τρώει γλειφιτζούρι, ενώ η Αρετή είναι ανήσυχη και πηγαίνει – κάτω!

Τόλης

Πω – πω! Το φίδι πέος! Ένα πολύ μεγάλο, μακρύ και αόματο ζώο! Μαμά, το ήξερες πως υπάρχει το φίδι πέος;

Αρετή

Ναι, το έμαθα πρόσφατα... Αχ, οσία Αναστασία Φαρμακολυτρία!

Τόλης

Ο οργασμός ενός γουρουνιού διαρκεί 30 λεπτά! Μαμά, μαμά, το ήξερες κι αυτό;

Αρετή

Ε καλά, δεν κρατούσα και ρολόι, αλλά κάπου εκεί γύρω θα ήταν! Ωχ, Παναγιά μου Χαμηλοβλεπούσα!

Τόλης

Οι χελώνες αναπνέουν από τα οπίσθιά τους! Θα το δοκιμάσω κι εγώ!

Ο Τόλης κλείνει τη μύτη του και σφίγγεται για να αναπνεύσει από τον... πισινό του

Αρετή

Ωχ, Θεέ μου Μεγαλοδύναμε, λες να το έπαθε από τότε που έπεσε από τις σκάλες μικρός; Δεν εξηγείται αλλιώς! Άντε, παιδάκι μου, να πας μέσα, να φας το αβγό σου.

Τόλης

Δε θέλω να πάω μέσα. Η Αφέντρα όλο με μαλώνει και με βρίζει.

Αρετή

Έλα Τόλη μου, πήγαινε μέσα, πουλάκι μου, και δεν αισθάνομαι καλά!

Τόλης

Όχι, δεν πάω! Η Αφέντρα είναι στριμμένη.

Αρετή

Η Αφέντρα είναι καλή και γλυκιά κατά βάθος και σε αγαπά. Αφέντρα;;; Αφέντρα;;; Αφέντρα;;; Αφέντρα;;;

*Έρχεται η **Αφέντρα**. Κρατάει ένα μπολ που ανακατεύει μ' ένα κουτάλι και στο στόμα της έχει ένα τσιγάρο. Είναι βαριά και δύσθυμη*

Αφέντρα

Με φώναξε η αφεντιά σου;

Αρετή

Ναι, Αφέντρα. Πάρε τον Τόλη μέσα σε παρακαλώ, να ρουφήξει το αβγού-λάκι του. Θέλω να μείνω λίγο μόνη μου.

Αφέντρα

Γιατί, μπουσουλάει ακόμη; Να τσακιστεί να έρθει μόνος του μέσα! Κοίτα πώς έχει γίνει από το γλειφιτζούρι. Σαν γουρούνι!

Τόλης

Ναι, ναι, άμα είμαι γουρούνι, θα έχω και τριάντα λεπτά οργασμό!

Αφέντρα

Εντάξει, να το δω κι αυτό κι ας πεθάνω!

Αρετή

Αφέντρα, σου έχω πει να μη του μιλάς έτσι! Θα του δημιουργήσεις ψυχο-λογικό τραύμα!

Η Αφέντρα βλέπει τον Τόλη που σφίγγεται τόσο ώρα

Αφέντρα

Ναι, και δε θα μπορεί να βρει δουλειά στη NASA! Τι κάνεις εκεί, παιδάκι μου, και έχεις κοκκινίσει σαν παντζάρι;

Τόλης

Προσπαθώ να αναπνεύσω από τον πωπούλι μου, όπως οι χελώνες!

Αφέντρα

Η μάνα σου το ξέρει; Μπρος. Έλα μέσα να φας το αβγό σου, να μη σου κάτσω καμία στον σβέρκο!

Τόλης

Αφέντρα, θα με ταΐσεις, για να διαβάζω και το βιβλίο μου;

Αφέντρα

Βρε μήπως θες και να σε θηλάσω; `Αι τοακίσου και προχώρα μέσα, καθυστερημένο!

Ο Τόλης σηκώνεται... Η Αρετή είναι αφηρημένη από τις σκέψεις της

Αρετή

Αφέντρα, πού είναι η αδερφή μου;

Αφέντρα

Μόλις πήρε το μπάνιο της.

Αρετή

Και πού το πήγε;

Αφέντρα

Στην απλώστρα να στεγνώσει! Ρε, έχετε λαλήσει όλοι εδώ μέσα! Πότε θα τα παρατήσω όλα και θα πάω στο χωριό μου, δεν ξέρω!

Αρετή

Φώναξέ τη αμέσως, Αφέντρα, σε παρακαλώ. Θέλω να της μιλήσω... Δεν είμαι και πολύ στα καλά μου...

Αφέντρα

`Εεεεεελα, και δε σου φαίνεται! ... `Αιντε, προχώρα εσύ! Τι σκατά διαβάζεις τόση ώρα;

Τόλης

Για τον βίο των εντόμων και των ζώων!

Αφέντρα

Επιτέλους! Ανακάλυψες το σόι σου! Κουνήσου!

*Ο Τόλης και η Αφέντρα φεύγουν από τη σκηνή. Η Αρετή πάει πάνω κάτω
ανήσυχη... Μπαίνει η Μπριζίτ*

7. Oh la la

Μπριζίτ

Τι μπουρμουράς εκεί τόση ώρα, ma chérie;

Αρετή

Εεε; Λέω, όπου να 'ναι έρχεται ο άντρας μου, ο πλοίαρχος...

Μπριζίτ

Αααα, ο πλοίαρχος! Τι αρσενικό, Θεέ μου! Δυο μέτρα λεβένταρος!

Αρετή [μουρμουράει χαμηλόφωνα]

Και με καταγωγή από τον πλανήτη των πιθήκων.

Μπριζίτ

Τον περιμένεις πώς και πώς, ε;

Αρετή

Α, τόσο πολύ μου φαίνεται;

Μπριζίτ

Οουουουου! Σαν ερωτευμένη περισσότερα κάνεις!

Αρετή [βάζει το μαντιλάκι στο στόμα της γιατί της έρχεται αναγούλα]

Απέξω με ξέρεις!

Μπριζίτ

Μα τι έπαθες; Δεν είσαι καλά; Φαίνεσαι κάπως χλωμή και δείχνεις εξαντλημένη.

Αρετή

Εεε; Δεν είναι τίποτα. Μια ξαφνική αδιαθεσία...

Μπριζίτ

Βρε, μήπως είναι από την αγωνία και τη λαχτάρα για τον άντρα σου; Έτσι νιώθω κι εγώ όταν περιμένω τους ναύτες και τους πλοιάρχους στο μαγαζί μου.

Αρετή

Ο καθένας με τον πόνο του. Ο Τόλης είναι μέσα;

Μπριζίτ

Ναι, κι έχει λυυσάξει να διαβάξει ένα βιβλίο για τα έντομα και τα ζώα.

Αρετή

Α, ναι, του το χάρισε ο καθηγητής του, ο κύριος Αλέξανδρος.

Μπριζίτ

Μπαααα; Και δε μου λες; Είναι ωραίος ο καθηγητής του;

Αρετή

Ναι, είναι πολύ γοητευτικός, με γκρίζους κροτάφους, μορφωμένος... Αχ, έτσι την πάτησα.

Μπριζίτ

Ποια πάτησες, γλυκιά μου;

Αρετή

Εεεε; Τίποτα, τίποτα. Λέω ότι παραπάτησα το πρωί και μου γύρισε ο αστράγαλος.

Μπριζίτ

Μμμμ... Μάλιστα. Και δε μου λες, αδερφούλα μου. Εσύ έτσι θα υποδεχτείς τον πλοίαρχο;

Αρετή

Πώς δηλαδή;

Μπριζίτ

Σαν την μητέρα Τερέζα σε λεσβιακό πάρτι. Βρε Αρετή, τι ρούχα είναι αυτά; Δεν θέλεις να ξεσηκώσεις τον άντρα σου σαν έρθει; Δεν θέλεις να γίνει σεξ-σμός απόψε στο κρεβάτι σας;

Αρετή

Αχ, σε παρακαλώ, μη μιλάς έτσι.

Μπριζίτ

Σιγά, εσύ, παρθενοαγία. Παιδάκι μου, δεν μου είπες ότι θα έρθει μόνο για ένα βράδυ;

Αρετή

Ναι, για ένα βράδυ... που να μην έσωνε, το μουλάρι...

8.Μπρ-Αρ

Μπριζίτ

Ε, τότε... Θα πρέπει να τσαλακώσεις τα σεντόνια, να γαντζωθείς από τα κάγκελα, να ξεσκίσεις τις μαξιλαροθήκες, να ξεπουπουλιάσεις τα μαξιλάρια, να ουρλιάξεις σαν λύκαινα, να τυλίξεις τα πόδια σου γύρω από το...

Αρετή *[τη διακόπτει σοκαρισμένη]*

Μπριζίτιιι, σταμάτα! Αχ, άγιε μου Ραφαήλ, θα χάσω τις αισθήσεις μου...

Μπριζίτ

Και τι θες να κάνει ο άγιος Ραφαήλ, χρυσό μου; Να βρει τις αισθήσεις σου και να σου τις φέρει πίσω; Βρε, άσε τον άγιο εκεί που κάθεται και κοιτά να κάτσεις εσύ στον πλοίαρχο απόψε! Ω λα λα! Το κάνω εικόνα.

Αρετή

Μπριζίιιτ! Μαζέψου! Δεν κάνουμε σόου στο μαγαζί σου... Αλλά, ναι, έχεις δίκιο... Κάτι από αυτά θα πρέπει να κάνω απόψε, αν θέλω να...

Μπριζίτ

Ααααα, κι εγώ θα ήθελα... Έχω από το πρωί να κάνω σεξ.

Αρετή

Από το πρωί; Αφού ταξίδευες το πρωί.

Μπριζίτ

Ε, ναι, βρε χρυσό μου, αλλά πήρα τον πλοίαρχο πάνω στο τιμόνι. Πώς νομίζεις ότι βούλιαξε και ο Τιτανικός; Αυτό που έχω να πω, πάντως, είναι ότι δεν θα καταφέρεις να τον ανάψεις μ' αυτά τα ρούχα που φοράς, αδερφούλα μου!

Αρετή

Γιατί τι έχουν;

Μπριζίτ

Κουμπιά, κόπιτσες, φιογκάκια και κόμπους! Ο πλοίαρχος μόνο ναυτικούς κόμπους ξέρει να λύνει! Αν του πάρει δύο ώρες να σε γδύσει, τον βλέπω να κοιμάται με τη ... σημαία ψηλά!

Αρετή

Λες; Και τι πρέπει να κάνω;

Μπριζίτ

Να γδυθείς τελείως!

Αρετή

Τι;;; Είσαι τρελή;;;

Εκείνη τη στιγμή μπαίνει ο Τόλης με το βιβλίο του

Τόλης [διαβάζει απορροφημένος από το βιβλίο του]

Το θηλυκό αλογάκι της Παναγίας αποκεφαλίζει το αρσενικό κατά τη διάρκεια του σεξ.

Αρετή

Ο καθένας με τον πόνο του! Άντε μέσα, πουλάκι μου, κι έχω μια συζήτηση με τη θεία Μπριζίτ εδώ.

Τόλης

Καλά, πάω στον κήπο.

Και ο Τόλης φεύγει

Αρετή [αγχωμένη]

Τι εννοούσες πριν που είπες να γδυθώ τελείως;

Μπριζίτ

Καλέ, μην ταραξέσαι. Εννοούσα να βγάλεις τα κατηχητικά σου και να βάλεις ένα από τα φορέματά μου. Μάλιστα, έχω ένα ειδικά για σένα!

Αρετή

Τι εννοείς ειδικά για μένα; Τι φόρεμα είναι αυτό, δηλαδή;

Μπριζίτ

Ζουρλομανδύας! Παιδί μου, έχω ένα πολύ προκλητικό. Ένα κορδόνι τραβάς και πέφτει όλο κάτω. Τέτοια θέλουν οι άντρες σ' αυτή την ηλικία, κι όχι να λύνουν ναυτικούς κόμπους! Λοιπόν; Πάμε μέσα να το δοκιμάσεις;

Ακούγεται σειρήνα πλοίου... Η Αρετή αγχώνεται

9.σειρήνα

Αρετή

Αχ, πάει, χάθηκα η δύστυχη! Άγιε μου Ονούφρη, τι θα κάνω;

Μπριζίτ

Ναι, χέστηκε ο άγιος Ονούφρης για το τι θα κάνεις. Λοιπόν, πάμε μέσα να σε μεταμορφώσω σε φλογερή γυναικάρα!

Αρετή

Τι λες, μωρέ κι εσύ!

*Και καθώς η Μπριζίτ τραβάει την αδερφή της για να πάνε μέσα, μπαίνει ο
Τόλης χαρούμενος, που έχει ακούσει τη σειρήνα, και τραβάει κι εκείνος
από την άλλη τη μητέρα του*

Τόλης

Μαμά, μαμά, ήρθε το καράβι του μπαμπά. Θέλω να πάω στο λιμάνι να δω
το καράβι του μπαμπά να μπαρκάρει!

Μπριζίτ

Κι εγώ... Τόσοι ναύτες μαζεμένοι...

Αρετή

Πώς θα πας μόνος σου στο λιμάνι;

Μπριζίτ

Θες να σε πάω εγώ, πουλάκι μου; Λατρεύω τους άντρες με στολή!

Αρετή

Και στο ψυχιατρείο φοράνε στολή, αλλά δεν πας καμιά βόλτα! Εσύ να
καθίσεις εδώ να με βοηθήσεις!

Τόλης

Έλα, μαμά, σε παρακαλώ! Άσε με να πάω! Θα πάρω κι ένα γλειφιτζούρι
κοκοράκι απ' την αγορά!

Αρετή

Καλά, θα πω στην Αφέντρα να σε πάει! Μόνο να προσέχεις, ναι; Και να
κρατάς γερά το χέρι της, να μη καθείς.... Αφέντρα;;; Αφέντρα;;;

*Μπαίνει η μαγείρισσα, η **Αφέντρα**. Είναι βαριά και στριφνή*

Αφέντρα

Με φώναξε η αφεντιά σας ή με γελούν τα κερωμένα μου αυτιά;

Αρετή

Ναι, Αφέντρα. Μπορείς, σε παρακαλώ, να πας τον Τόλη στο λιμάνι; Έρχεται ο πλοίαρχος όπου να 'ναι... που να μην έσωνε το βόδι.

Τόλης

Ναι, Αφέντρα, πήγαινε με. Θέλω να δω τον μπαμπά που μπαρκάρει το καράβι του!

Αφέντρα

Σταμάτα, μωρέ μαμμόθρεφτο, κι εσύ, να μη σου δώσω καμία με την κουτάλα. Και με τη σούπα τι θα γίνει; Την έχω στη φωτιά.

Μπριζίτ

Τι σούπα;

Αφέντρα

Τι μου 'πες;

Μπριζίτ

Λέω, τι σούπα βράζεις;

Αφέντρα

Γλαρόσουπα με μπουτία πελεκάνου! Λοιπόν, ακούω. Με τη σούπα τι θα γίνει;

Μπριζίτ

Βρε αδερφούλα μου. Άσε τη μαγειρίσσή σου εδώ να φροντίσει το φαγητό και θα πάω εγώ με τον Τόλη στο λιμάνι. Θέλω να πάρω και λίγο αέρα...

Αφέντρα

Εσύ το λιμενικό θες να πάρεις, αλλά δεν θα επεκταθώ...

Αρετή

Θα την προσέχω εγώ τη σούπα, Αφέντρα.

Αφέντρα+Τόλης+Μπριζίτ

Μμμμ... τώρα δέσαμε.

Αρετή [στην αδερφή της]

Εσύ θα μείνεις εδώ να με βοηθήσεις, είπαμε, προτού καταρρεύσω.

Ακούγεται δεύτερη σειρήνα πλοίου.

Τόλης *[τραβάει την Αφέντρα]*

Άντε, Αφέντρα, πάμε, πάμε. Ο μπαμπάς θα μπαρκάρει και δεν θα προλάβω να τον δω. Θέλω να πάρω και γλειφιτζούρι κοκοράκι!

Αφέντρα

Σταδιάλα με το κακομαθημένο εδώ μέσα. Ρε, μη με τραβάς, να μη σου κάτσω καμία στο σβέρκο! Στάσου κει δα, να πάρω το σάλι μου μια στιγμή.

Η Αφέντρα κάνει να φύγει

Αρετή

Να τον κρατάς σφιχτά απ' το χέρι, Αφέντρα, μη μου τον πάρει κανείς!

Αφέντρα

Ποιος να σ' τον πάρει, κυρά μου; Ο μπόγιας; Μην ανησυχείς και θα σ' τον επιστρέψει σε δέκα λεπτά!

Μπριζίτ

Πολύ νευρική σε βρίσκω, Αφέντρα. Πρέπει να κάνεις σεξ να χαλαρώσεις λιγάκι.

Αφέντρα

Σάμπως έχεις αφήσει και κανέναν στον πλανήτη για μας;

Χτυπάει το κουδούνι... [σ' αυτό το σπίτι, το κουδούνι θα είναι καμπανάκι]

Αρετή

Αχ, το κουδούνι, χτύπησε!

Αφέντρα

Να το κάνουμε μάκρια να περάσει.

Αρετή

Άνοιξε, Αφέντρα, σε παρακαλώ. Ο κύριος καθηγητής θα είναι...

Αφέντρα

Όλα εγώ πρέπει να τα κάνω εδώ μέσα, σιχτίρ, την τύχη μου μέσα.

Ο Τόλης σπρώχνει χαρούμενος την Αφέντρα

Τόλης

Έλα Αφέντρα, πάμε, πάμε!

Αφέντρα

Ρε, δε σου είπα να μη με τραβάς; Θα σου κάνω λοβοτομή! Άιντε, προχώρα! Τη σούπα μην ξεχάσετε...

Μπριζίτ

Έννοια σου και θα την βγάλουμε στην ώρα της...

Αφέντρα [φεύγοντας]

Εσύ μόνο να βάζεις, ξέρεις.

Τόλης

Γεια σου, μαμά! Γεια σου, θεία Μπριζίτ!

Μπριζίτ

Στάσου, αγάπη μου, να σου δώσω χρήματα, να μου πάρεις, αν βρεις, κανένα ωραίο άρωμα, γιατί μου τελειώνει το δικό μου.

Αφέντρα

Έχω ένα φλιτ για κατσαρίδες στο υπόγειο, αν σου κάνει.

Αρετή

Να προσέχεις, λεβέντη μου!

Αφέντρα

Σιγά, εσύ, χαροκαμένη. Στο λιμάνι πάμε, όχι στο αλβανικό μέτωπο. Χάιντε, προχώρα. Σταδιάλα εδώ χάμω με τον καθένα σας, μη χέσω...

Η Αφέντρα και ο Τόλης φεύγουν από τη σκηνή. Μένουν οι δυο αδερφές

Μπριζίτ

Η υπηρέτριά σου χρειάζεται επειγόντως έναν εξορκισμό. Σαν δαιμονισμένη κάνει.

Αρετή

Έλα, μην την παρεξηγείς. Έχει φάει όλη της ζωή εδώ μέσα. Μας υπηρετεί είκοσι πέντε χρόνια. Λογικό να είναι δύσθυμη και κακοδιάθετη.

Μπριζίτ

Μπα, άλλο φταίει με δαύτη.

Αρετή

Τι φταίει;

Μπριζίτ

Που δεν έχει βάλει... τον γάιδαρο στο παχνί!

Αρετή

Ενώ εσύ έχεις ολόκληρο στάβλο! Άντε, πάμε μέσα να με ντύσεις, προτού το μετανιώσω...

Μπριζίτ

Να σε γδύσω θες να πεις! Έτσι δεν συμφωνήσαμε;

Αρετή

Καλά, καλά, πάμε, προτού με δει ο κύριος Αλέξανδρος!

και καθώς φεύγουν σιγά – σιγά από τη σκηνή

Μπριζίτ

Δε μου λες. Ελεύθερος είναι αυτός;

Αρετή

Ναι, ελεύθερος και ωραίος. Έτσι παρασύρθηκα κι εγώ...

Μπριζίτ

Τι εννοείς, παρασύρθηκες;

Αρετή

Τίποτα, τίποτα! Έλα, πάμε. Αχ, Παναγία μου... Βάλε το χεράκι σου...

Μπριζίτ

Μμμ... Σαν κάποιος άλλος να πρόλαβε να βάλει το χεράκι του!

10.είσοδος-έξοδος

Οι δύο αδερφές φεύγουν από τη σκηνή. Μετά από λίγο μπαίνει ο Αλέξανδρος. Είναι πολύ ανήσυχος και νευρικός

Αλέξανδρος

Πού πήγαν όλοι; Και πού σκατά είναι κι αυτός ο φαρμακοτρίφτης ο Αιμίλιος, να μου φέρει τα γλυκά; Κι αυτό το κτήνος, ο πλοίαρχος, γιατί δεν έχει έρθει ακόμη; ΄Αραγε θα καταφέρει να τον ξελογιάσει η ενάρετη Αρετή μου; Και μόνο που το σκέφτομαι, μου ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι. Μήπως να τον σκοτώσω καλύτερα; Τι να κάνω, Θεέ μου; Πες κι εσύ κάτι.

Ο Αλέξανδρος πηγαίνει πάνω-κάτω, μουρμουρίζοντας ακαταλόγιστα. Κάθεται, σηκώνεται, κοιτάζει από τα παράθυρα, αλλά δεν μπορεί να ησυχάσει. Εμφανίζεται στη σκηνή η Αρετή, με κοσμήματα, έντονο μακιγιάζ, φανταχτερό καπέλο κλπ. Μπαίνει δειλά και ντροπαλά με χαμηλωμένο το κεφάλι. Τη βλέπει ο Αλέξανδρος, ο οποίος πίνει συνέχεια και σκιάζεται από την αλλαγή της...

11.σοκ

Αλέξανδρος

Αγαπημένη! Σαν λατέρνα στολίστηκες!

Αρετή

Ε, ναι, είπα να βάλω κάτι πιο γιορταστικό...

Αλέξανδρος

Όταν λες κάτι πιο γιορταστικό; Αυτό είναι το καρναβάλι της Πάτρας και του Ρίο ντε Τζανέιρο μαζί!

12. samba

Αρετή

Γιατί το λες αυτό, Αλέξανδρε;

Αλέξανδρος

Πολύ πράμα, βρε Αρετή μου! Πολύ πράμα.

Αρετή

Ε, και;

Αλέξανδρος

Όχι «ε και»! Όλα θα κριθούν από την πρώτη σας συνάντηση. Πρέπει να σε δει έτσι πικάντικη, ποθητή. Να θέλει αμέσως να σου ορμήσει. Δε λέω, προσπάθησες, αλλά, βρε πουλάκι μου, πολύ τριώδιο όλο αυτό! Η περίπτωση ζητάει κάτι άλλο...

Αρετή

Τι ζητάει, δηλαδή;

Αλέξανδρος

Κάτι πιο ...

Αρετή

Να ανοίξω πιο πολύ το ντεκολτέ;

Αλέξανδρος

Ναι, ναι, καλή ιδέα. Να τ' ανοίξεις!

Αρετή

Αχ, όχι, Θεέ μου. Τα ίδια μου είπε και η αδερφή μου πριν λίγο!

Αλέξανδρος

Καλά σου είπε! Το κορμί σου έχει χάρες, έχει χυμούς, κι εσύ το κρύβεις σαν καλόγρια! Συγνώμη που στο λέω, αλλά.... πρέπει να γίνεις ... μια τσουλάρα!

Αρετή

Αλέξανδρε!

Αλέξανδρος

Ναι, καλή μου;

Αρετή

Δεν θα με προσέξει καν. Ποτέ του δεν μ' έχει προσέξει...

Αλέξανδρος

Θα τον κάνουμε εμείς να σε προσέξει.

Αρετή

Πώς; Θαβάλουμε φωτεινή ταμπέλα που θα λέει «προς Αρετή τσουλάκι αντί για Αρετή Πετράκη»; Θεέ μου, συγχώρα με.

Αλέξανδρος

Όχι, αλλά θα πρέπει να του δείξεις όλα σου τα βουναλάκια!

Αρετή

Μα τα έχει δει!

Αλέξανδρος

Η επανάληψη είναι μήτηρ πάσης μαθήσεως!

Αρετή

Αχ, Αλέξανδρε, δεν μπορώ. Κ η αδερφή μου η Μπριζίτ, που μου έδωσε ένα φόρεμα έτσι πιο τολμηρό, δεν το έβαλα τελικά. Δεν μπορώ!

Αλέξανδρος

Γιατί εγώ μπορώ; Που σε στολίζω για να σε στείλω πεσκέσι στον άλλον; Η ψυχούλα μου το ξέρει. Λοιπόν, άλλα ρούχα! Με αυτά είσαι σαν διθέσιος καναπές με καλύμματα. Πήγαινε μέσα και βάλε κάτι άλλο, χτυπητό, πολύ χτυπητό!

Αρετή

Δεν έχω ...

Αλέξανδρος

Έχει η αδερφή σου, είπες.

Αρετή

Αλέξανδρε, ντρέπομαι...

Αλέξανδρος

Να μην ντρέπεσαι. Η μισή ντροπή δική του και η άλλη μισή... πάλι δική του.

Αρετή

Καλά...

Αλέξανδρος

Και τα μαλλιά σου, βρε πουλάκι μου. Ανακάτεψέ τα λίγο να δείχνουν επιμελώς ατημέλητα! Ρίξε ένα τσουλούφι μπροστά, να φαίνεσαι σαν ατίθαση αγριόγατα και...

Αρετή

Αλέξανδρε!

Αλέξανδρος

Σταμάτα πια, Αλέξανδρε και Αλέξανδρε! Για το καλό σου τα λέω. Άντε, πήγαινε μέσα να αλλάξεις. Να θυμίζεις φλογερή τσουλάρα... εννοώ γαλλιδούλα. Κάτι σαν την αδερφή σου τέλος πάντων! Άντε, άντε...

Αρετή

Καλά, Αλέξανδρε. Πάω... Όχου, Βαγγελίστρα μου και άγιοι Απόστολοι...

Αλέξανδρος

΄Ασ' τους αυτούς. Έχουν ρεπό σήμερα.

Η Αρετή με το κεφάλι σκυμμένο φεύγει απρόθυμα από τη σκηνή... Ο Αλέξανδρος πηγαίνει πάλι στο μπαρ, βάζει ποτό και πίνει μονορούφι. Βηματίζει πάνω κάτω

Αλέξανδρος

Πού στα τσακίδια είναι κι αυτός ο Αιμίλιος; Μου είπε «σε πέντε λεπτά έρχομαι»

Ακούγεται από μέσα η Αρετή

Αρετή

Αααουτς!

Αλέξανδρος *(έντρομος)*

Τι έπαθες, Αρετή μου;

Αρετή

Τρυπήθηκα με μια καρφίτσα...

Αλέξανδρος

Τρέχει αίμα;

Αρετή

Όχι. Σάμπως μου έχει μείνει και καθόλου στις φλέβες;

Αλέξανδρος

Κι όμως, θα έπρεπε, καρδούλα μου, για να πάρουν λίγο χρώμα τα μάγουλά σου. Είναι κάτασπρα σαν βρακάκι παρθένας!

Αρετή *(κλαίγοντας)*

Αχ, Παναγίτσα μου, αχ, Χριστούλη μου...

Αλέξανδρος

Τι έπαθες πάλι; Ξανατρυπήθηκες; Γιατί κλεις;

Αρετή

Αχ, τι εξευτελισμός! Με γδύνει η αδερφή μου...

Αλέξανδρος

Να έρθω κι εγώ να γίνουμε τρεις;

κουδούνι

Αρετή

Τι είπες, Αλέξανδρε;

Αλέξανδρος

Εεεε τίποτα, τίποτα. Προσεύχομαι στους τρεις ιεράρχες να μας βοηθήσουν.

Αρετή

Μπορείς να ανοίξεις λίγο, σε παρακαλώ, γιατί εμείς είμαστε απασχολημένες;

Αλέξανδρος

Ναι, ναι, πάω, κοκόνια μου.

και καθώς φεύγει, μονολογεί νευριασμένος

Αλέξανδρος

Αν δεν είναι αυτός ο ηλίθιος ο Αιμίλιος, θα τον κάνω το φόνο απόψε... Δεν τον γλιτώνω...

και φεύγει από τη σκηνή. Αντί για τον Αιμίλιο, είναι ο αδερφός του ο Νικόλαος. Τα πρώτα λόγια ακούγονται απέξω, εκτός σκηνής

Νικόλαος

Να περάσω;

Αλέξανδρος

Τι γυρεύεις εσύ εδώ, χριστιανέ μου; Πού είναι αυτός ο ηλίθιος ο αδερφός σου;

Νικόλαος

Αν μ' αφήσεις να περάσω, θα σου εξηγήσω!

Αλέξανδρος

Καλά, καλά, πέρνα...

13.doctor

Ο Νικόλαος μπαίνει πρώτος στη σκηνή, σφυρίζοντας. Είναι καλοδιάθετος και φρέσκος. Κοιτάζει τον χώρο γύρω-γύρω. Στο χέρι του κρατά ένα χάρτινο κουτί ζαχαροπλαστείου. Από πίσω ακολουθεί αγχωμένος και εκνευρισμένος ο Αλέξανδρος...

Νικόλαος

Μμμμμ... ωραίο σπίτι! Έχεις κάτι έτσι δροσερό να με κεράσεις;

Αλέξανδρος

Ναι! Μια παγοκολόνα στην κεφάλα σου! Άνθρωπέ μου, θα μου εξηγήσεις τι συμβαίνει; Όπου να 'ναι έρχεται ο πλοίαρχος από το λιμάνι!

Νικόλαος

Καλά, καλά, μη φωνάζεις. Το θέμα είναι πολύ λεπτό. Κι εγώ έχω ευθύνη ως γιατρός και ο αδερφός μου ο Αιμίλιος, ως φαρμακοποιός... Μην ξεχνάμε πως υπάρχει στη μέση ένα αθώο πλάσμα.

Αλέξανδρος

Το μόνο αθώο πλάσμα στην υπόθεση είμαι εγώ!

Νικόλαος

Ο μαθητής σου είναι ο αθώος σε όλη την ιστορία! Ο Τόλης!

Αλέξανδρος

Ωωω, ναι, έχεις δίκιο, φίλε μου. Μπορεί να είναι καθυστερημένο και ζαβό, αλλά είναι παιδί... Σωστά. Τώρα, πες μου, όμως, τα 'φερεις;

Νικόλαος

Εμ, αυτό προσπαθώ να σου πω τόση ώρα. Επειδή, λοιπόν, υπάρχει στη μέση κι ένα παιδί, έπρεπε να πάρω τα μέτρα μου.

Αλέξανδρος

Γιατί να πάρεις τα μέτρα σου; Κουστούμεθα να ράψεις;

Νικόλαος

Αλέξανδρε, συγκεντρώσου!

Αλέξανδρος

Εντάξει, εντάξει. Και τι έκανες;

Νικόλαος

Τα έφαγα!

Αλέξανδρος

Ποια;;;

Νικόλαος

Τα γλυκά!

Αλέξανδρος

Και τα είκοσι; Και ζεις;

Νικόλαος

Τα μισά. Τα άλλα μισά τα πήρε ο αδερφός μου.

Αλέξανδρος

Και μένα τι σκατά μου έφερες;

Νικόλαος *[ανοίγει το κουτί]*

Κάτι καλύτερο. Την τούρτα! Ολόφρεσκη. Σ' αρέσει;

Αλέξανδρος

Τι να μ' αρέσει, βρε Νικόλαε;

Νικόλαος

Η τούρτα. Γιατί είναι υπέροχη! Και άργησα γιατί έπρεπε να την ετοιμάσω εγώ ο ίδιος! Κι έβαλα μέσα αυτά που έπρεπε για την περίπτωση!

Αλέξανδρος

Ω! είσαι υπέροχος. Γιατρέ μου, σε λατρεύω!

Νικόλαος

Ναι, εντάξει, μας έπεισες. Λοιπόν, πρόσεξέ με, με προσοχή, τι θα σου πω προσεκτικά. Όπως βλέπεις, η τούρτα είναι χωρισμένη στη μέση. Έχω φτιάξει μισή κρέμα και μισή σοκολάτα. Η κρέμα είναι αθώα, ας φάει όση θέλει το βλαμμένο. Κι εσύ, αν σε πιάσει καμιά λιγούρα. Αλλά η σοκολάτα είναι βόμβα. Εκεί έχω ρίξει όλο το πράμα! Ούτε ψίχουλο να μη φάει το παιδί αλλά ούτε και κανένας άλλος, γιατί θα' χουμε άλλα κι άλλα. Μόνο ο πλοίαρχος! Έγινε κατανοητός ή να στο παίξω στο βιολί;

14.violin

Αλέξανδρος

Ναι, ναι, η κρέμα βόμβα, η σοκολάτα αθώα!

Νικόλαος

Όχι, βρε άνθρωπέ μου! Ανάποδα τα είπες. Η κρέμα αθώα, η σοκολάτα βόμβα! Πρόσεχε, κακομοίρη μου, μην τα μπερδέψετε και τα κάνετε όλα εδώ μέσα μπουρδ...

Αλέξανδρος

Γιατρέ!

Νικόλαος

Μπουρδέλο ήθελα να πω.

Αλέξανδρος

Α, εντάξει. Φύγε όμως τώρα. Πήγαινε να κοιμηθείς που είσαι πτώμα!

Νικόλαος

Μπαααα... Δε νυστάζω πια. Από τότε που δοκίμασα εκείνα τα γλυκάκια που φτιάξαμε με τον αδερφό μου, αισθάνομαι άλλος άνθρωπος! Πιο ... σηκωμένος, πιο ξεκούραστος, πιο ζωντανός! Εντωμεταξύ, καίγομαι μέσα μου!

Αλέξανδρος

Να καταπιείς πυροσβεστήρα. Δεν μου είπες, όμως. Γιατί δεν ήρθε αυτό το κοπρόσκυλο, ο αδερφός σου ο Αιμίλιος;

Νικόλαος

Βιαζόταν να πάει στο σπίτι σου!

Αλέξανδρος

Στο σπίτι μου; Γιατί; Τι να κάνει;

Νικόλαος

Ήθελε να κεράσει επειγόντως γλυκά τη Χλόη!

Αλέξανδρος

Γιατί να την κεράσει γλυκά; Γιορτή έχει;

Νικόλαος

Πού να ξέρω εγώ, βρε άνθρωπέ μου; Πάντως βιαζόταν σαν τρελός! Ίσως να θέλει να κάνει πρόταση στην υπηρέτριά σου! Εδώ που τα λέμε, κι εμένα μου αρέσει η Χλόη.

Αλέξανδρος

Βρε δε με χέζετε και οι δύο με το δουλικό, λέω εγώ; Άντε, φύγε τώρα, προτού μπουκάρει ο πλοίαρχος!

Νικόλαος

Καλά, καλά, φεύγω. Πρόσεχε, κακομοίρη μου, μην μπερδέψεις την τούρτα! Όπως τα είπαμε!

Αλέξανδρος

Ναι, ναι, μην ανησυχείς, το έχω. Έλα να σε πάω στην πόρτα. Θέλω και κάτι ιατρικό να σε ρωτήσω.

Νικόλαος

Στη διάθεσή σου! Αισθάνομαι ταύρος αυτή τη στιγμή!

και καθώς φεύγουν σιγά-σιγά, αφήνοντας την τούρτα πάνω στο τραπέζι

Αλέξανδρος

Οι αιμορροΐδες μου είναι σε έξαρση!

Νικόλαος

Μήπως τρως καυτερά, φίλε μου;

Αλέξανδρος

Δεν ξέρω, πάντως κάτι κρέμεται πίσω μου σαν σταφύλι!

και φεύγουν και οι δύο από τη σκηνή, συζητώντας...

Εμφανίζεται η Μπριζίτ. Πάει στο μπαρ να βάλει ένα ποτό. Πίνει μια γουλιά, καθώς πηγαίνει και κάθεται στον καναπέ. Βλέπει την τούρτα, την ανοίγει...

Μπριζίτ

Ω λα, λα! Τι είναι αυτό; Τούρτα; Πόσο καιρό έχω να φάω γλυκό. Κρέμα – σοκολάτα! Μα ποιος τρώει κρέμα στις μέρες μας; Ωωω, δεν πρέπει.

Αμαρτία είναι. Μα για ποιον να είναι; Ίσως να την παρήγγειλε η αδερφή μου για το τραπέζι απόψε. Α πα, πα, πα. Ούτε που θα την αγγίξω!

Σηκώνεται και πηγαίνει πάλι στο μπαρ να ανανεώσει το ποτό της. Βρίσκει κάτι κουταλάκια επάνω. τα παίρνει μαζί της. Κοιτάζει μια την τούρτα, μια το κουταλάκι. Πάει γρήγορα στο κουτί

Μπριζίτ

Μία κουταλίτσα μόνο. Εξάλλου, πώς ξέρεις ότι κάτι είναι αμαρτία, αν δεν δοκιμάσεις πρώτα;

Δοκιμάζει μια κουταλίτσα

Μπριζίτ

Ω μοντιέ, είναι υπέροχη... Όπως όλες οι αμαρτίες, άλλωστε... Να φάω λίγο ακόμη; Ή εξάλλου, εδώ που τα λέμε, η αμαρτία δεν μετριέται με την ποσότητα. Ή την κάνεις ή δεν την κάνεις!

Τρώει τρεις – τέσσερις κουταλίτσες ακόμη, αλλά ανάβει...

Μπριζίτ

Μα τι ζέστη είναι αυτή ξαφνικά; Μούσκεμα έγινα! Πρέπει να ανοίξω ένα παράθυρο αλλιώς θα σκάσω!

Η Μπριζίτ πάει να ανοίξει το παράθυρο. Μπαίνει ο Αλέξανδρος, ο οποίος έχει βγάλει τα γυαλιά του και τα καθαρίζει με ένα μαντηλάκι. Βλέπει τη Μπριζίτ από πίσω, την οποία περνάει για την Αρετή. Ενθουσιάζεται με την ... αλλαγή της.

Αλέξανδρος

Αγαπητή μου! Τι μεταμόρφωση! Τρόμαξα να σε γνωρίσω!

Μπριζίτ *[γυρίζει ξαφνιασμένη]*

Παρντόν;

Αλέξανδρος

Ωωω, συγγνώμη, παρεξήγηση. Σας πέρασα για την Αρετή... ε, την κυρία Πετράκη εννοώ.

Μπριζίτ

Την αδερφή μου εννοείτε! Εγώ είμαι η Μπριζίτ. Η αδερφή... της αδερφής μου! Και σήμερα ήρθα από το Παρίσι.

Αλέξανδρος *[της φιλάει το χέρι]*

Γοητευμένος, μαντάμ Μπριζίτ! Καλώς ήρθατε!

Μπριζίτ

Καλώς σας βρήκα. Εσείς να υποθέσω ότι είστε ο κύριος καθηγητής; Ο Αλέξανδρος.

Αλέξανδρος

Ναι, ναι, αυτός είμαι, και κάνω μάθημα στον γιο της, τον ανιψιό σας, τον Τόλη.

Μπριζίτ

Μαθαίνει τίποτα; Γιατί είναι και λίγο στόκος. Τίποτα δεν πήρε από την αδερφή μου.

Αλέξανδρος

Ομολογώ, ότι θα συμφωνήσω μαζί σας. Η Αρετή είναι η προσωποποίηση της τελειότητας, η άνοιξη μετά από βαρύ χειμώνα, η όαση για τον διψασμένο, ο ήλιος για το λουλούδι, η δροσοσταλίδα για την ξηρασία, το βάλλισαμο για τον πόνο...

Μπριζίτ

Μμμμ... τσιμπημένος ο καθηγητής.

Αλέξανδρος

Τι είπατε, αγαπητή μου;

Μπριζίτ

Λέω, κι εκείνη μου έχει μιλήσει με τα καλύτερα λόγια για εσάς. Βέβαια, τώρα που σας γνωρίζω από κοντά, ομολογώ ότι είστε εξαιρετικά γοητευτικός. Αν κάποια στιγμή έρθετε στο Παρίσι, να περάσετε από το μαγαζί μου να σας κεράσω σαμπάνια... με δικά σας έξοδα.

Αλέξανδρος

Φυσικά, με μεγάλη μου χαρά. Τι μαγαζί έχετε;

Μπριζίτ

Μπουρδέλο!

Αλέξανδρος

Τι θα γίνει μ' αυτή τη λέξη σήμερα;

Μπριζίτ

Τι είπατε, μα σερί;

Αλέξανδρος

Εεεε, λέω τι χαριτωμένα τα λέτε. Κι έχετε έτσι ένα σκέρτσο, μια γοητεία ξενική, έναν αέρα παριζιάνικο.

Μπριζίτ *[φτιάχνεται σιγά-σιγά, το γυρνάει στον ενικό]*

Αχ, Αλέξανδρε, τι ωραία που τα λες! Και τι γοητευτικός που είσαι, βρε πουλάκι μου. Κι απ' ό,τι μου είπε η αδερφή μου, είσαι και ελεύθερος.

Αλέξανδρος

Ελεύθερος και πολιορκημένος. Και συμβαίνουν τρομερά πράγματα αυτές τις μέρες. Έτσι μου 'ρχεται να πάρω ένα πιστόλι και να...

Μπριζίτ *[τον διακόπτει φουντωμένη]*

Αχ, κύριε καθηγητά, σταμάτα, σταμάτα. Με ξεσηκώνεις!

Αλέξανδρος

Ε; Πώς το κατάφερα εγώ αυτό; Ίσως, επειδή το νευρικό μου σύστημα δεν πάει και πολύ καλά κι έχω μια φούντωση, μια φλόγα. Αφήστε που δεν αισθάνομαι και πολύ καλά! Νομίζω πως μου έχει πέσει το ζάχαρο! Ζαλίζομαι.

Μπριζίτ

Μμμμ. Θα ήθελες να στο ... σηκώσω, κύριε καθηγητά μου;

Αλέξανδρος

Ποιο, αγαπητή γαλλιδούλα, να μου σηκώσεις;

Μπριζίτ

Μα το ζάχαρο φυσικά! Έχω μια ιδέα!

Η Μπριζίτ βγάζει το φουλάρι της και του κλείνει τα μάτια...

Μπριζίτ

Θες να παίξουμε ένα παιχνίδι, αγόρι μου;

Αλέξανδρος *[ενθουσιάζεται σαν παιδί]*

Τυφλόμυγα; Ωωω, όταν ήμουν μικρός την έπαιζα συνέχεια. Θυμάμαι να ψάχνω τους συμμαθητές μου και να...

Μπριζίτ

Σκάσε λίγο!

Όση ώρα μιλάει ο Αλέξανδρος, η Μπριζίτ παίρνει την τούρτα και ένα κουταλάκι και του βάζει στο στόμα μια κουταλίτσα από τη σοκολάτα... και μετά άλλη μία... κι άλλη μία...

Αλέξανδρος

Ωωω, τι υπέροχη γεύση. Τι είναι, άραγε;

Μπριζίτ

Μμμμ, αυτό θα το βρεις μόνος σου. Σου σηκώθηκε καθόλου;

Αλέξανδρος

Ορίστε;

Μπριζίτ

Το ζάχαρο, λέω, σου σηκώθηκε καθόλου;

Αλέξανδρος

Στα ύψη έφτασε! Θα μου δώσετε λίγο ακόμη;

Μπριζίτ

Θα σου δίνω μία κουταλίτσα κάθε φορά που θα απαντάς σε μία ερώτηση.

Σύμφωνοι;

Αλέξανδρος

Ω, πω, πω, πολύ παιχνιδιάρης είστε εσείς οι Γαλλίδες, μου φαίνεται.

Μπριζίτ

Ναι, ναι, το έχουμε αυτό εμείς εκεί στα Παρίσια. Και είμαστε και πολύ φλογερές στο κρεβάτι, να ξέρεις, κύριε καθηγητά μου. Βάζουμε φωτιά στα στρώματα! Κι αν θες...

Ακούγεται η Χλόη απέξω και έντονο χτύπημα πόρτας...

Χλόη

Κύριε Αλέξανδρε! Κύριε Αλέξανδρε!

Αλέξανδρος *[καθώς βγάζει το μαντήλι από τα μάτια του]*

Τι έγινε πάλι; Τι συμβαίνει;

Ο Αλέξανδρος βγάζει το μαντίλι. Μπαίνει η Χλόη στη σκηνή καταπονημένη, έξαλλη και κάπως αλλοπρόσαλλη. Η Μπριζίτ γυρίζει πλάτη και πάει να βάλει ένα λικεράκι

Χλόη

Ως εδώ και μην παρέκει! Είμαι έξω ποταμών και άνω φρενών! Εεεε, εννοώ έξω φρενών και άνω ποταμών!!!

Αλέξανδρος

Τι συμβαίνει, Χλόη; Και γιατί είσαι σε αυτά τα χάλια; Άμαξα σε πάτησε;

Χλόη

Χίλιες φορές να με πατούσε άμαξα και τέσσερα άλογα μαζί!

Αλέξανδρος

Άσε την αρχαία τραγωδία κατά μέρος, γιατί δεν καταλαβαίνω τι λες! Έχεις πάρει κάτι;

Χλόη

Παραλίγο να πάρω! Στο τσακ γλίτωσα από τα δόντια του λύκου...

Αλέξανδρος

Ποια δόντια; Ποιος λύκος; Θα με τρελάνετε όλοι σας;

Μπριζίτ

Θέλεις να καθίσεις λίγο, γλυκιά μου; Να σου βάλω ένα λικέρ να ηρεμήσεις;

Χλόη

Εσύ ποια είσαι πάλι;

Αλέξανδρος

Είναι η μαντάμ Μπριζίτ, η αδερφή της κυρίας Αρετής.

Χλόη

Μμμμ. Πάρ' τη μία, χτύπα την άλλη.

Μπριζίτ [της δίνει ένα ποτό στα χέρια]

Πιες, κοπέλα μου, να χαλαρώσεις λίγο, και να λείπουν τα σχόλια! Εμένα με συγκωρείτε. Πάω μέσα να δω τι κάνει η αδερφή μου και να ανανεώσω το μακιγιάζ μου μια στάλα.

Χλόη

Κι άλλο; Στο τέλος δεν θα φαίνονται τα μούτρα σου απ' το στοκάρισμα!

Η Μπριζίτ φεύγει από τη σκηνή. Μένουν ο Αλέξανδρος και η Χλόη...

Αλέξανδρος

Λοιπόν, θα μου πεις τι σου συμβαίνει; Λίγο γρήγορα όμως γιατί βιάζομαι...

Χλόη

Και ο φίλος σας βιαζόταν...

Αλέξανδρος

Ποιος φίλος μου;

Χλόη

Αυτός ο γλοιώδης, ο Αιμίλιος!

Αλέξανδρος

Γιατί βιαζόταν; Πού βιαζόταν; Πώς βιαζόταν;

Χλόη

Αχ, κύριε Αλέξανδρε. Παραλίγο να ατιμαστώ! Παραλίγο να χάσω το πολυτιμότερο πράγμα που φυλά κάθε κοπέλα μέχρι να αποκατασταθεί.

Αλέξανδρος

Όταν λες κοπέλα, εσένα εννοείς;

Χλόη

Μπορούν να λείπουν τα σχόλια, παρακαλώ;

Αλέξανδρος

Ε, μα δεν καταλαβαίνω, βρε πουλάκι μου, τι εννοείς! Κι έχει και μια διαολοζέστη εδώ μέσα!

Χλόη

Αχ, κι εσείς ζεσταίνεστε; Κι εγώ! Σκάω! Μούσκεμα είμαι ... παντού!

Αλέξανδρος

Εχέσθημεν! Χλόη! Στο προκείμενο! ΒΙΑΖΟΜΑΙ!

Χλόη

Ωραία, λοιπόν! Τότε, σας λέω, αφού βιάζεστε, ότι κι εγώ παραλίγο να ... βιαστώ!

Αλέξανδρος

Πάλι δεν καταλαβαίνω τίποτα!

Χλόη

Όχου, καημένε κι εσύ. Δεν στροφάρεις! Πώς να το πω; Παραλίγο να χάσω... την παρθενιά μου απόψε!

Ο Αλέξανδρος σοκάρεται... Η Χλόη βλέπει τα γυαλιά του πάνω στο τραπέζι και τα καθαρίζει

Αλέξανδρος

Τι είπες;;; Πώς;;; Μα δεν είναι δυνατόν!!! Μα καλά, συγγνώμη... ακόμη παρθένα είσαι;

Χλόη

Αυτό είναι το πρόβλημά μας; Κύριε Αλέξανδρε! Ήρθε ο Αιμίλιος πριν λίγο στο σπίτι σας, με άγριες διαθέσεις. Ήταν κατακόκκινος, καταϊδρωμένος, και επέμενε συνέχεια να φάω κάτι γλυκά που είχε φέρει. Εγώ τα έφαγα, βέβαια, γιατί πολύ μου αρέσουν τα κοκάκια η αλήθεια είναι, και μετά... έγινα κι εγώ κατακόκκινη και καταϊδρωμένη... αλλά αυτός ήθελε να ... ήθελε να ... κι άρχισε να με κυνηγάει σε όλο το σπίτι και να μου λέει διάφορα αισχρολόγια, ώπου ... ώπου ...

Αλέξανδρος

Ώσου;;; Λέγε! Με γκάστρωσες!

Χλόη

Ώσου του έφερα το βάζο στο κεφάλι κι έφυγα τρέχοντας!

Αλέξανδρος

Ποιο βάζο του έφερες στο κεφάλι;

Χλόη

Το κινέζικο με τους δύο Σαμουράι! Αυτό είναι το πρόβλημά μας; Κύριε Αλέξανδρε! Ο φίλος σας ο Αιμίλιος ήθελε να με θωπεύσει!!! Το καταλαβαίνετε;

Αλέξανδρος

Α! Το κάθαρμα!

Χλόη

Αυτό λέω κι εγώ τόση ώρα! «Α, το κάθαρμα»! Κι έχω την εντύπωση, ότι κάτι είχε βάλει μέσα τα γλυκά! Γιατί κάθε φορά που με κυνηγούσε, έτρωγε κι από ένα... Και μετά μου έδωσε και μένα άλλο ένα να φάω...

Ο Αλέξανδρος σηκώνεται έξαλλος...

Αλέξανδρος

Α, το κάθαρμα! Το γελοίο υποκείμενο! Έβαλε και στα γλυκά το φάρμακο, ο δόλιος!

Χλόη

Ποιο φάρμακο, κύριε Αλέξανδρε;

Αλέξανδρος

Τίποτα, τίποτα! Πού είναι τώρα αυτός;

Χλόη

Στο σπίτι σας! Νομίζω ότι τον άφησα αναίσθητο! Δεν ξέρω, κιόλας, γιατί εγώ έφυγα τρέχοντας! Απλά... να τονίσω ότι είναι και η αδερφή σας η κυρία Ευγενία σας εκεί και πολύ φοβάμαι ότι αν συνέλθει ο φαρμακοποιός από το χτύπημα και δει την αδερφή σας ...

15.Ε-Αιμ

Ο Αλέξανδρος και η Χλόη παγώνουν στις θέσεις τους. Εμφανίζονται μπροστά και στο πλάι, ο Αιμίλιος που κρατάει ένα κουτί με γλυκά και η κυρία Ευγενία μια βεντάλια

Ευγενία

Πονάτε πολύ, κύριε Αιμίλιέ μου;

Αιμίλιος [καθώς βγάζει γλυκάκι από το κουτί και της το δίνει]

Αφόρητα, κυρία Ευγενία μου. Γλυκάκι;

Ευγενία

Ε, μα σταματήστε να με κερνάτε συνέχεια. Πρέπει να προσέχω την υγεία μου. Το ζάχαρό μου είναι στα ύψη.

Αιμίλιος

Ε αφού είστε τόσο γλυκιά, λογικό το βρίσκω. Αφήστε εμένα, κυρία μου, να προσέχω την υγεία σας. Εξάλλου, τούτα τα γλυκάκια έχουν τα πιο αγνά υλικά μέσα τους.

Ευγενία

Σίγουρα, κύριε Αιμίλιέ μου;

Αιμίλιος

Σίγουρα, σίγουρα. Να, δοκιμάστε και αυτό να δείτε ότι σας λέω αλήθεια.

τρώνε και οι δύο από άλλο ένα

Αιμίλιος

Ωωω, μα είστε τόσο λαχταριστή ... milf.

Ευγενία [απορεί]

Μιλφέιγ;

Αιμίλιος

Εεεε; Μα ναι, ναι, φυσικά. Τραγανή και ζουμερή σαν μιλφ...φέιγ. Ααααα, το κεφαλάκι μου.

Ευγενία

Μα δε μου είπατε. Πώς αποκτήσατε αυτό το καρούμπαλο;

Αιμίλιος

Εεεε, να, καθώς ερχόμουν να σας βρω, σκόνταψα πάνω σε ένα κινέζικο βάζο, όπου το καημένο έσπασε και σας ζητώ συγνώμη γι' αυτό. Θα μπορούσα, ωστόσο, να κάνω κάτι να επανορθώσω για τη ζημιά που προκάλεσα; Μα φάτε άλλο ένα.

Ευγενία

Αχ, κύριε φαρμακοποιέ μου, με κακομαθαίνετε, κι έχω ξεσυνηθίσει από τις περιποιήσεις ενός άντρα. Και παρόλο που είστε αρκετά μικρότερός μου, διαθέτετε μία σπάνια ωριμότητα, η οποία, ομολογώ ότι με σκανδαλίζει.

Αιμίλιος

Και πολύ καλά σας κάνει η ωριμότητά μου. Εξάλλου, πάντα με τραβούσαν οι πιο ώριμες γυναίκες. Έχουν έτσι μια γοητεία, μια εμπειρία, ένα μυστήριο. Φάτε κι άλλο!

Ευγενία

Ααααα, πόσο καιρό έχω να ακούσω τόσο όμορφα λόγια. Το μόνο που ακούω πια, είναι οι φωνές που μου βάζει ο αδερφός μου...

Αιμίλιος

Απαράδεκτον! Κανείς δεν πρέπει να σας μαλώνει εσάς, μια τόσο αιθέρια ύπαρξη. Αχ, αχ, αχ, το κεφαλάκι μου. Πονεί πολύ.

Ευγενία

Μήπως θέλετε να πάμε να σας βάλω να ξαπλώσετε και να σας φέρω και μια παγοκύστη για το καρούμπαλο;

Αιμίλιος

Ναι, αμέ, αρκεί να καθίσετε κοντά μου, στην περίπτωση που ζαλιστώ, να μην πέσω κι έχουμε κι άλλα.

Ευγενία

Μα εννοείται, αγαπητέ μου! Ο,τι θέλετε.

Αιμίλιος

Ω πω πω πω πω. Δε βλέπω την ώρα να δεχτώ τις περιποιήσεις σας.

Ευγενία

Τώρα τελευταία, ούτε εγώ δεν βλέπω καλά την ώρα. Μα περάστε από δω, μικρέ μου φαρμακοποιέ, και αφεθείτε στα χέρια μου...

Αιμίλιος

Το δίχως άλλο!

16.dreamon

Και η Ευγενία με τον Αιμίλιο φεύγουν από τη σκηνή. Ο Αλέξανδρος με την Χλόη από πίσω, ξεπαγώνουν. Ο Αλέξανδρος σηκώνεται απότομα όρθιος

Αλέξανδρος

Η αδερφή μου! Σωστά! Πρέπει αμέσως να πάω σπίτι μου! Θα το σκοτώσω το κάθαρμα! Δεν τον γλιτώνω τελικά το φόννο! Και μετά θα έρθω εδώ και θα σκοτώσω και τον πλοίαρχο! Δεν πάει στο διάολο; Θα τους σκοτώσω όλους! Και το καστ και τον σκηνοθέτη και τη συγγραφέα, και τον ηχολήπτη, και όλους!

Χλόη

Και τους θεατές;

Αλέξανδρος

Έχουν πληρώσει εισιτήριο;

Χλόη

Ναι, καλέ.

Αλέξανδρος

Ε, τότε, αν δεν ηρεμήσω, θα σκοτώσω και το κοινό. Μωρέ, δεν πάει στα τσακίδια!

Χλόη

Τι πάτε να κάνετε, κύριε Αλέξανδρε; Είστε με τα σωστά σας; Μήπως θέλετε να έρθω μαζί σας;

Αλέξανδρος

Να κάτσεις εδώ που είσαι και να τηλεφωνήσεις στον γιατρό να έρθει κι αυτός! Θα τον χρειαστούμε σε λίγο! Προς το παρόν, γεια σου! Πάω να γίνω serial killer!

Και φεύγει από τη σκηνή... Η Χλόη μένει μόνη της. Κλείνουν φώτα. Η σκηνή αδειάζει

Τέλος δεύτερης πράξης

17.chocolata

Τρίτη Πράξη

μπαίνει η Αρετή. Είναι ανήσυχη

Αρετή

Αχ Παναγιά μου και θείο βρέφος! Γιατί αργούν τόσο πολύ; Νύχτωσε πια! Πού είναι όλοι τους; Αααα! Δεν είμαι καλά! Από την αγωνία μου, τρέμω! Κάπως πρέπει να ηρεμήσω, δε γίνεται αλλιώς!

Η Αρετή κάθεται στον καναπέ, κάνει αέρα με τη βεντάλια της, ξεφυλλίζει περιοδικά ... τίποτα όμως δεν τη βοηθά

Αρετή

Αααα, δε μπορώ έτσι!!! Πρέπει να πιώ κάτι...

Πηγαίνει το μπαρ να βάλει ένα ποτό ενώ μονολογεί κι έπειτα επιστρέφει στο σαλόνι και κάθεται στον καναπέ, όπου μπροστά είναι το κουτί με την τούρτα

Αρετή

Μα πού πήγε ο Αλέξανδρος; Γιατί έφυγε; Δεν πιστεύω να με παράτη ... Αααα! τι είναι αυτό; Τούρτα σοκολάτα;! Ω, Θεέ μου! Τι θείο δώρο!

Τρώει μία ... κι άλλη μία ... κι άλλη μία ...

Αρετή

Αχ, Χριστέ μου! Καταπληκτική τούρτα! Ποιος να την έφερε άραγε; Μάλλον η αδερφή μου! Ξέρει πόσο λατρεύω τη σοκολάτα! Ω πω – πω – πω, ζέστη που κάνει! Τι σου είναι οι ορμόνες στην εγκυμοσύνη!

Η Αρετή συνεχίζει και τρώει ακάθεκτη ενώ μπαίνει με βήμα γοργό ο Νικόλαος...

Νικόλαος

Πού είναι;;;

Η Αρετή πάλι σκιάζεται...

Αρετή

Ααααααα! Ποιος είστε εσείς;

Νικόλαος

Καλησπέρα, κυρία Αρετή! Είμαι ο γιατρός του Αλέξανδρου, ο Νικόλαος!

Αρετή

Μα τι στο καλό; Πάρτι έχουμε; Και τι θέλετε;

Νικόλαος

Θέλω να δω τη Χλόη.

Αρετή

Ποια Χλόη, γιατρέ μου; Εδώ είναι το σπίτι ΜΟΥ! Η Χλόη είναι στο σπίτι του Αλέξανδρου!

Νικόλαος

Ήταν! Τώρα είναι εδώ. Με πήρε τηλέφωνο πριν μια ώρα και μου είπε να έρθω εδώ στο σπίτι σας!

Αρετή

Ω, Θεέ μου, δε νιώθω καλά... Τα πράγματα όσο πάνε, χειροτερεύουν...

Μπαίνει η Χλόη... Ο Νικόλαος την αντικρίζει ... με άλλο μάτι ...

N+X

Νικόλαος

Όχι απαραίτητα!

Ο Νικόλαος πλησιάζει τη Χλόη...

Νικόλαος

Ήρθα όσο πιο γρήγορα μπορούσα! Πώς νιώθετε, αγαπητή μου Χλόη;

Χλόη

Σαν να με έχουν πατήσει...

Νικόλαος

Ε, λογικό, γλυκιά μου. Χλόη είστε.

Χλόη

Ναι, ναι, και νιώθω και σαν τρεμάμενο φυλλαράκι, γιατρούλη... Και ζεσταίνομαι... ζεσταίνομαι πολύ!

Νικόλαος

Μην ανησυχείτε καθόλου! Από τη ζέστη θα είναι!

Χλόη

Ουάου! Τι λαμπρός επιστήμων!

Νικόλαος

Ναι, ναι, το έχω αυτό. Πονάτε πουθενά;

Χλόη

Ναι, αλλά δεν μπορώ να καθορίσω τον πόνο... Άλλοτε εδώ, άλλοτε εκεί, άλλοτε παραπέρα.

Νικόλαος

Ωωω, αυτό είναι σοβαρό. Κινούμενος πόνος. Θα πρέπει να ξαπλώσουμε... εεε εννοώ να ξαπλώσετε!

Χλόη

Μοναχούλα μου; Φοβάμαι! Κι αν ο πόνος πάει αλλού;

Νικόλαος

Ε τότε θα τον περιορίσουμε. Θα κλειστούμε σ' ένα δωμάτιο και θα μείνουμε εκεί ωσότου τον εξολοθρεύσουμε με κάθε τρόπο!

Χλόη

Λέτε, γιατρέ μου;

Νικόλαος

Βεβαίως και λέω! Είναι μία μέθοδος στην ιατρική που χρησιμοποιείται κατά κόρον!

Χλόη

Κατά σκώρον! Ωωω, μα πόσο μορφωμένος είστε!

Νικόλαος

Ναι, ναι, τόσο, ώστε παραμορφώνομαι σιγά-σιγά! Λοιπόν, πάμε να ξαπλώσουμε; Εεεε, εννοώ να σας βάλω να ξαπλώσετε;

Χλόη

Ναι, γιατρέ μου. Ακολουθήστε με...

Και ξεκινάνε να φύγουν. Η Αρετή απογοητεύεται πάλι...

Αρετή

Γιατί φεύγετε; Πού πάτε; Κι εγώ τι θα κάνω;

Νικόλαος

Προηγείται η ασθενής!

Και φεύγουν... η Αρετή μονολογεί ...

Αρετή

Κι εγώ ασθενής είμαι ...

Μπαίνει φουριόζα απέξω η Αφέντρα... βρίζοντας φυσικά...

Αφέντρα

Εεε, που να σας πάρει όλους ο διάολος εδώ μέσα! Μωρέ, θα τα μαζέψω και θα πάω πίσω στο χωριό μου να φυτεύω λάχανα και κουνουπίδια!

Αρετή

Αφέντρα, τι σου συμβαίνει; Πού είναι το βλαστάρι μου ο Τόλης;

Αφέντρα

Αυτό δεν είναι βλαστάρι, κυρά μου, γαϊδουράγκαθο είναι!

Αρετή

Αχ, Αφέντρα, μη με συγχύξεις κι εσύ. Τι έγινε; Πού είναι το παιδί; Και ο πλοίαρχος; Δεν ήρθε μαζί σας;

Αφέντρα

Α, και μ' αυτόν, έδεσε το γλυκό.

Αρετή

Θα μου πεις επιτέλους τι συμβαίνει ή θα αρχίσω τις υστερίες;

Αφέντρα

Λοιπόν, άκου τα κι εσύ τότε! Κατεβήκαμε στο λιμάνι με το γαϊδουράγκαθο, όπως είχαμε πει. Το παιδί σου, βέβαια, δεν πάει καλά, γιατί μόλις φτάσαμε, πήγε στην αγορά και τσάκισε τα γλειφιτζούρια και το μαλλί της γριάς!

Αρετή

Από την αγωνία του το πουλάκι μου!

Αφέντρα

Αυτό δεν είναι πουλάκι, κυρά μου, περοδάκτυλος είναι! Όσο περιμέναμε, που λες, να μπαρκάρει το πλοίο του προκομμένου σου, τόσο έτρωγε ο γιόκας σου! «Βρε θα σκάσεις», να λέω εγώ, «εμένα μ' αφήνει η μάνα μου», να λέει εκείνο! «Ε, άμα σ' αφήνει η μάνα σου, φάε μέχρι να σκάσεις», είπα κι εγώ!

Αρετή

Και μετά τι έγινε;

Αφέντρα

Δυστυχώς δεν έσκασε! Το έριξε στα λουκάνικα! Τον πήρα κακήν κακώς μέσα στις μουστάρδες και στα κέτσαπ, μπας και φτάσουμε στο καράβι του άντρα σου!

Αρετή

Και φτάσατε;

Αφέντρα

Μπαααα, δεν τα καταφέραμε. Πω – πω, πείνασα η δόλια με τόσο περπάτημα! Με ξεπάτωσε το μπάσταρδο.

Αρετή

Θες λίγη τούρτα; Αχ, Αφέντρα, μη με κρατάς άλλο σε αγωνία, σε παρακαλώ. Θα καταρρεύσω!

Αφέντρα

Κάτσε, μαρή κι εσύ. Καταρρέεις πίσω στα παρασκήνια. Τώρα παίζουμε. Τούρτα είπες; Πώς δε θέλω; Δύο κομμάτια! Όχι κρέμα. Σοκολάτα!

Η Αρετή της βάζει τούρτα. Η Αφέντρα τη βλέπει και ξεκινά να τρώει με πολλή όρεξη!

Αρετή

Λοιπόν; Θα μου πεις ή θα περιμένουμε να χωνέψεις πρώτα;

Αφέντρα *[τρώγοντας]*

Πωωωω! Τι σοκολάτα είναι αυτή; Πάμε προς το καράβι, που λες, αλλά δεν μπορούσαμε να πλησιάσουμε... Φωνές ακούγονταν και τσακωμοί.

Αρετή

Ωχ, άγιε μου Θεόδωρε του Τήρωνος, Μαρκιανού και Πουλχερίας!

Αφέντρα

Συγγενείς σου τα παιδιά;

Αρετή

Ποιοι τσακώνονταν, Αφέντρα; Δεν πιστεύω, Θεέ μου, να πήγε ο Αλέξανδρος εκεί και να...

Αφέντρα

Τι να κάνει ο χαλβάς ο καθηγητής εκεί, κυρά μου; Να πιάσει αθερίνα; Το λιμενικό είχε περικυκλώσει το καράβι! Ο άντρας σου μετέφερε λαθρομετανάστες εργάτες από την Κίνα! Τον κυνηγούσαν χρόνια, γιατί έκανε εμπόριο ναρκωτικών και ανθρώπων και τα κονομούσε χοντρά! Αυτή τη φορά όμως του την είχαν στημένη και τον έπιασαν, προτού προλάβει να κρύψει στις αποθήκες τους Κινέζους!

Αρετή

Τι; Τι είπες, Αφέντρα;;; Αχ, άγιοι μου Πάντες! Θα χάσω τις αισθήσεις μου!

Αφέντρα

Ναι, με όλο τον σεβασμό, κυρά μου, χεστήκανε οι άγιοι Πάντες για τις αισθήσεις σου. Μπαααα, τι ζέστη είναι τούτη δω ξαφνικά; Ναααα, δεν μπορώ να σταθώ πουθενά. Τρώγομαι η αλιβάνιστη...

Αρετή

Και το παιδί; Πού είναι ο γιος μου, Αφέντρα; Δεν πιστεύω να έμπλεξε στους καβγάδες!

Αφέντρα

Ναι, ναι, κάνει ξιφομαχία με το γλειφιτζούρι κοκοράκι! Κάτω στον κήπο είναι και ξερνάει!

Αρετή

Τι ξερνάει;

Αφέντρα

Τρία γλειφιτζούρια, δυο μαλλιά της γριάς, και τρία λουκάνικα.... Ή τέσσερα ήταν;

Η Αρετή σηκώνεται απότομα

Αρετή

Ωωω, το μικρούλι μου... Ωχ, Παναγία μου και άγιο βρέφος! Το παραμέλησα το αγοράκι μου. Μα γιατί όλα μαζί;

Αφέντρα

Πού πας, κυρά μου;

Αρετή

Πάω στον κήπο να βρω τον Τόλη μου...

Αφέντρα

Τη σούπα τη σβήσατε;

Η Αρετή είναι εκτός εαυτού πια...

Αρετή

Ποιος τη χέζει τη σούπα! Πήγαινε να φτιάξεις άλλη!

Και φεύγει από τη σκηνή... Η Αφέντρα μένει μόνη της και μουρμουρά

Αφέντρα

Μωρέ, δεν μας παρατάς κι εσύ, μωρή παρθενοκάμπια; Ρε, δεν πάω πουθενά. Θα κάτσω εδώ να φάω την τουρτίτσα μου μέχρι να σκάσω ...

19.chocola

Συνεχίζει να τρώει μέχρι που μπαίνει ο Αιμίλιος με μια θερμοφόρα στο κεφάλι, με τα ρούχα έξω, και δείχνει αναστατωμένος και ταλαιπώρος

Αφέντρα

Όπα. Τι μωρό ατελείωτο είναι τούτο;... Θα μπορούσα να σας βοηθήσω; Φαίνεστε κάπως ταλαιπωρημένος, για να είμαι φιλαλήθης.

Αιμίλιος

Ναι, είμαι λίγο... Τι λίγο, δηλαδή. Πολύ. Ήταν η πρώτη μου φορά που μέσα σε δύο ώρες ... τέλος πάντων, ας μην επεκταθώ. Λίγο νερό θα ήθελα, γιατί έχει στεγνώσει το στόμα μου. Μήπως ξέρετε πού είναι η κουζίνα;

Αφέντρα

Ε πώς δεν ξέρω! Εγώ την έχω χτίσει! Πλακάκι – πλακάκι! Πω – πω, ζέστη που κάνει όμως!

Αιμίλιος

Αφόρητη! Η κουζίνα είναι δροσερή; Γιατί εκεί που ήμουν πριν, κάψωσα ο δόλιος!

Αφέντρα

Δροσερή δεν θα πει τίποτα! Ίδια η εποχή των παγετώνων. Όστε καψώσατε, ε; Πάμε μέσα να μου πείτε τι σας συνέβη. Θα σας βάλω και μια παγωμένη... λεμονάδα να πιείτε να δροσιστεί το μέσα σας!

Αιμίλιος

Ωωω! Σας ευχαριστώ πολύ! Είστε πολύ ευγενική!

Αφέντρα

Αν δεν είμαι εγώ ευγενική, μανάρι μου, τότε ποιος; Ακολουθα!

Αιμίλιος

Ναι, ναι, αμέσως. Μα να συστηθώ πρωτίστως. Είμαι...

Αφέντρα

Αυτός που θα μου κάτσει. Προχώρα, αγόρι μου, τώρα που σπαρταράει το πράμα!

Και φεύγουν.

Ακούγεται απέξω ο Τόλης, ο οποίος είναι θυμωμένος και φωνάζει στη μητέρα του

Τόλης

Να πας τώρα και να φέρεις τον μπαμπά από το λιμάνι, τ' άκουσες; Θέλω να δω τον μπαμπά! Και σταμάτα με τις κλάψες σου!

Αρετή

Ωχ άγιοι Απόστολοι και άγιοι σαράντα!

Ο Τόλης με την Αρετή μπαίνουν στο σαλόνι. Είναι αναμαλλιασμένος, βρώμικος και στεναχωρημένος. Ρουφάει τις μύξες του. Βλέπει την τούρτα. Ανοίγει το κουτί.

Τόλης

Πω πω, τι ωραία τούρτα. Μαμά, να φάω λίγο;

Αρετή

Όχι, γιατί θα σαπίσουν τα δόντια σου!

Τόλης

Να, στα παπάρια μου κιόλας. Όλη θα τη φάω!

Αρετή

Θα με τρελάνει κι αυτό το παιδί.

Ο Τόλης τρώει τον αγλέορα

Αρετή

Αχ, θα σκάσει το βλαμμένο. Αγόρι μου, κάτσε κει δα, να πάω να σου φέρω καθαρά ρούχα και μια πετσέτα να σε καθαρίσω, ναι;

Τόλης [βογκάει από ευχαρίστηση]

Μμμμ... μμμ..

Και η Αρετή φεύγει γρήγορα από τη σκηνή. Ο Τόλης συνεχίζει να τρώει και μετά από λίγο μπαίνει η Χλόη, να πει λίγο νερό. Βλέπει τον Τόλη που έχει πέσει με τα μούτρα στο κουτί και τρώει την τούρτα, ενώ έχει γίνει χάλια...

Χλόη

Παιδί μου, τι κάνεις εκεί; Ανασκαφή;

Τόλης [σκυμμένος]

Τρώω αυτή την τούρτα σοκολάτα που είναι πολύ νόστιμη και θέλω να τη φάω όλη!

Η Χλόη πλησιάζει και βλέπει ότι δεν έχει μείνει τίποτα από την τούρτα!

Χλόη

Μα την έχεις ήδη φάει ολόκληρη, βρε βλαμμένο. Μόνο η κρέμα έμεινε!

Τόλης [σηκώνει το βλέμμα του στη Χλόη]

Δεν εννοώ την τούρτα!

Ο Τόλης αρχίζει να πλησιάζει τη Χλόη...

Χλόη

Παιδάκι μου, πώς είσαι έτσι; Σκούπισε τις σοκολάτες και τις μύξες από τα μούτρα σου! Λες κι έχεις πέσει σε αποχέτευση είσαι!

Τόλης

Ναααα! Στα παπάρια μου κιόλας! Θέλω να σε φιλήσω!

Χλόη

Είσαι τελείως βλαμμένο; Φύγε από δω να μη σου κάτσω καμιά!

Τόλης

Έλα, σε παρακαλώ. Θέλω να κάνω τον οργασμό του γουρουνιού.

Χλόη

Καλά, δεν απέχεις και πολύ από το γουρούνι. Φύγε από δω, παιδάκι μου.

Τόλης

Ε, τότε πάμε στο δωμάτιό μου να σου κάνω ένα δώρο;

Χλόη

Τι δώρο;

Τόλης

Εεεε.... Ένα χρυσό κόσμημα της μαμάς μου, που δεν το φοράει πια.

Χλόη

Μπααα;;;

Τόλης

Ναι, ναι, και θέλω να το χαρίσω σε σένα. Είναι ολόχρυσο και πολύ ακριβό.

Θα έρθεις;

Χλόη

Καλά, θα έρθω, αλλά θα είσαι φρόνιμος, εντάξει;

Τόλης

Ναι, ναι, θα είμαι. Έλα, πάμε!

Και καθώς φεύγουν

Τόλης

Γιούπι, γιούπι. Θα κάνω το γουρούνι, θα κάνω το γουρούνι!

Μετά από λίγο μπαίνει έξαλλος ο Αλέξανδρος και έπειτα η Αρετή που κρατάει τα ρούχα του Τόλη

Αλέξανδρος [φωνάζει]

Πού είναι αυτός; Τον βρήκατε;

Αρετή

Αχ, Αλέξανδρε, μη φωνάζεις. Έψαξαν όλο το λιμάνι, αλλά δεν τον βρήκαν πουθενά.

Αλέξανδρος

Μήπως έφυγε το κάθαρμα με το καράβι του πάλι;

Αρετή

Το καράβι του είναι δεμένο στο λιμάνι και μάλιστα είναι γεμάτο αστυνομικούς!

Αλέξανδρος

Κοίτα να δεις που θα τον μπαγλάρωσε κι αυτόν η αστυνομία!

Αρετή

Ωχ Παναγιά μου και άγιε μου Αρτέμη! Τι θα κάνουμε τώρα;

Αλέξανδρος

Πρέπει να πάμε στην αστυνομία. Αν είναι φυλακισμένος, θα του πας στο κελί του την τούρτα να τη φάει!

Αρετή

Τι λες, βρε Αλέξανδρε; Και τι θα του πω; Ήρθα να γιορτάσουμε τη φυλάκισή σου; Και μετά; Τι θα γίνει μετά; Θα του χορέψω τις εννιάμιση εβδομάδες;

20.hat on**Αλέξανδρος**

Ωχ, ναι... Σωστά! Δε γίνεται στο κελί εσείς οι δύο να ... Ε τότε δε μου μένει άλλη λύση! Θα τον σκοτώσω! ΘΑ ΤΟΝ ΣΚΟΤΩΣΩ!!!

Βγάζει το πιστόλι του. Ακούγεται πυροβολισμός απέξω

21.gun**Αλέξανδρος**

Τι έγινε, ρε παιδιά; Τον σκότωσα κιόλας;

Αρετή

Ωχ Βαγγελίστρα μου!

Η Αρετή τρέχει στο παράθυρο. Ο Αλέξανδρος κοιτάζει το πιστόλι του. Βγαίνει ο Τόλης με πούρο και ρόμπα. Είναι χαλαρός

Αρετή

Αχ Παναγιά μου και Παρθενίου Ραδοβυζίων!

Τόλης

Τι έγινε, ρε μάνα;

Αρετή

Ο πλοίαρχος... τον πυροβόλησαν...

Τόλης

Νααα! Στα παπάρια μου κιόλας!

Αρετή

Αλέξανδρε; Τι έκανες;

Αλέξανδρος [κοιτάζει το κοινό μπροστά απελπισμένος]

Εγώ; Εγώ απλά... έβαλα το κουμπί σε λάθος κουμπότρυπα... Δεν αισθάνομαι καλά... Η καρδιά μου... Με σφίγγει... Ευγενίααααα

Κλείνουν φώτα. Αλλάζει το σκηνικό στο σπίτι του Αλέξανδρου

Τέλος τρίτης πράξης

22.τέλος 3ης

Τέταρτη πράξη

Σπίτι του Αλέξανδρου. Είναι ανάσκελα στον καναπέ, με τα χέρια σταυρωμένα στο στήθος και μάτια κλειστά. Φοράει κουστούμι και μια γραβάτα λυμένη. Δίπλα του, η αδερφή του, η κυρία Ευγενία, κρατάει μια κορνίζα στα χέρια της και κλαίει. Μετά από λίγο μπαίνει η Χλόη κρατώντας κάτι φακέλους αλληλογραφίας και ένα γλαστράκι με λουλούδια

Χλόη

Αμάν, κυρία Ευγενία. Τι θα γίνει πια με αυτό το βιολί;

Ευγενία

Αχ, Χλόη, παιδί μου... Δεν μπορώ να το κωνέψω... Ο αδερφούλης μου...

Χλόη

Ωχού, σιγά το πράγμα πια. Από το πρωί έχετε βαλαντώσει στο κλάμα. Εντάξει, δεν έγινε και τίποτα... Κι εδώ που τα λέμε, άργησε κιόλας με τη ζωή που έκανε... Εδώ δείτε *[δείχνει τον Αλέξανδρο]*. Α, αυτά είναι για σας.

Της δίνει τους φακέλους

Ευγενία

Χλόη παιδί μου, δεν μπορώ να διαβάσω. Τα μάτια μου είναι γεμάτα δάκρυα.

Χλόη

Ναι, γιατί κατά τα άλλα, η όρασή σας είναι άψογη. Καλά, θα τα πετάξω μαζί με τα υπόλοιπα. Έτσι κι αλλιώς, όλοι τα ίδια λένε. Τα λουλούδια πού να τα βάλω; Πήξαμε στο άνθος. Ούτε στο νεκροταφείο να ήμασταν!

Ευγενία

Αχ, Χλόη, σε παρακαλώ, μη λες αυτή τη λέξη. Βάλ' τα όπου θες. Πριν λίγο γύρισα από εκεί. Μα κοίτα...

Η Χλόη βάζει τα λουλούδια πάνω στον Αλέξανδρο και η Ευγενία της δείχνει την κορνίζα

Χλόη

Εντάξει, δεν μπορώ να πω. Κούκλος ήταν ο άτιμος! Δε βαριέσαι. Το μόνο σίγουρο στη ζωή είναι ο θάνατος, κυρία Ευγενία μου... Κι εσείς, πάντως, πολύ όμορφη ήσασταν στον γάμο σας. Θα πάτε τώρα να ετοιμαστείτε, γιατί όπου να 'ναι θα έρθουν οι καλεσμένοι;

Ευγενία

Ναι, ναι, πάω σιγά-σιγά. Αχ, Χάρη μου, μακάρι να ήσουν εδώ να έβλεπες τον αδερφούλη μου που αρραβωνιάζεται σήμερα.

Χλόη

Ναι, αν ξυπνήσει ο γιόκας σας που είναι σαν την ωραία κοιμισμένη.

23.κουδούνι

Χτυπάει το κουδούνι. Ο Αλέξανδρος ταραίζεται και ξυπνάει σιγά-σιγά

Χλόη

Πάω ν' ανοίξω. Με θέλετε κάτι άλλο;

Ευγενία

Ναι, κάτι σε ήθελα, αλλά δεν το θυμάμαι αυτή τη στιγμή... Αααα!

Χλόη

Το θυμήθηκε η άτιμη.

Ευγενία

Ήθελα να σου πω να μου κλείσεις ένα ραντεβού με τον γιατρό αύριο...

Χλόη

Τον οφθαλμίατρο;

Ευγενία

Καλέ όχι!

Χλόη

Τον ορθοπαιδικό;

Ευγενία

Καλέ τσου!

Χλόη

Τον νευρολόγο;

Ευγενία

Καλέ σε καμία περίπτωση!

Χλόη

Ε ποιον; Τον γυναικολόγο;;;

Ευγενία

Καλέ μέσα έπεσες!

Χλόη

Μέσα έπεσα;

*Ο Αλέξανδρος δείχνει εκνευρισμένος και προσπαθεί να δέσει τη γραβάτα
του*

Ευγενία

Ναι, ναι. Θέλω να μου βρει τις γόνιμες μέρες μου!

Χλόη

Πού να τις βρει τις γόνιμες; Στο μουσείο παλαιοντολογίας; Έλα, Παναγία μου!

Ευγενία

Αχ, Χλόη, παιδί μου, σκέπτομαι να κάνω... ένα παιδάκι, τώρα που ο αδερφός μου παντρεύεται... αν δεν πνιγεί από τη γραβάτα του σήμερα! Άντε, άντε πήγαινε ν' ανοίξεις.

Χλόη

Τι ζω σ' αυτό το σπίτι... Πάω... Καλά ξυπνητούρια, κύριε Αλέξανδρε.

Αλέξανδρος [της πετάει τα λουλούδια]

Αι παράτα μας κι εσύ!

Χλόη

Στριμμένε!

Η Χλόη φεύγει και η Ευγενία πλησιάζει τον Αλέξανδρο...

Αλέξανδρος

Ρε συ Ευγενία, θα σταματήσεις να κλαις; Μου έχεις σπάσει τα νεύρα από το πρωί.

Ευγενία

Τι να κάνω, αγόρι μου; Κλαίω από τη χαρά μου που αρραβωνιάζεσαι σήμερα. Μακάρι να ζούσε ο συγχωρεμένος ο άντρας μου και να ήταν μαζί μας απόψε. Πάντα σου είχε αδυναμία.

Αλέξανδρος

Δε ξει, γλίτωσε. Φτιάξε μου τη γραβάτα τώρα για να μην τη σκίσω. Τι ώρα είναι;

Ευγενία

Είναι ώρα να χαλαρώσεις λίγο! Μα γιατί είσαι τόσο εκνευρισμένος, Αλέξανδρε;

Αλέξανδρος

Ξέρω κι εγώ; Ίσως επειδή σήμερα κλείνω τα πενήντα, ενδεχομένως γιατί σήμερα είναι και τα σαράντα του πλοιάρχου, μπορεί να φταίει που σήμερα αρραβωνιάζομαι κιόλας, κι αν βάλεις ότι περιμένω και τα αποτελέσματα των εξετάσεων από τον γιατρό, μετά την κρίση άγχους που έπαθα πρόσφατα, εεε, έναν μικρό εκνευρισμό μπορεί και να τον έχω! Άσε που έχω κι ένα κακό προαίσθημα...

Ευγενία

Να μην έχεις τίποτα! Σήμερα είναι η πιο σημαντική μέρα της ζωής σου κι εσύ είσαι υγιής και δυνατός σαν ταύρος! Λοιπόν, πάω να ετοιμαστώ. Εσύ περίμενε τους καλεσμένους μας.

Αλέξανδρος

Ναι, άλλη δουλειά δεν είχα. Πάω να κατουρήσω, γιατί από το άγχος μου έχω συχνουρία.

Ευγενία

Πω-πω γκρίνια. Έτσι ήταν και ο Χάρης μου.

Αλέξανδρος

Με βλέπω να φεύγω άκλαυτος κι εγώ όπως κι εκείνος.

Φεύγουν και οι δύο από τη σκηνή. Ακούγονται απέξω η Χλόη και ο Τόλης

Χλόη

Περάστε μέσα να καθίσετε και θα έρθουν και οι υπόλοιποι.

Τόλης

Χλόη, θέλω να μου κάτσεις!

Χλόη

Ε, που να σου κάτσει καμιά κοιρόνα στην κεφάλια σου. Άσε με ήσυχη.

Τόλης

Χλόη, έλα εδώ. Θέλω σεξ!

Μπαίνουν η Αρετή, η Μπριζίτ και η Αφέντρα, κρατώντας ένα κουτί τούρτα

Αφέντρα

Μμμ, ωραίο είναι το σπίτι του λεγάμενου. Μοιάζει πολύ με το δικό σου, κυρά μου.

Μπριζίτ

Μωρέ, και ο λεγάμενος είναι ωραίος, αλλά έχε χάρη. Στο τσακ μου γλίτωσε.

Αρετή [κάπως εκνευρισμένη]

Δεν με παρατάτε και οι δύο με τον καθηγητή, λέω εγώ, που με έχει γκαστρώσει!

Μπριζίτ

Στην κυριολεξία;

Αρετή

Μεταφορικά, μωρέ Μπριζίτ. Από την ημέρα που πυροβόλησαν τον πλοίαρχο κι έπαθε κρίση άγχους και νόμιζε ότι πάθαινε έμφραγμα, με έχει τρελάνει.

Αφέντρα

Ναι, αλλά στον γιατρό δεν πήγαινε με τίποτα. Σαν μωρό έκανε.

Μπριζίτ

Ααααχ, άντρες, μα σερί. Μετά το νήπιο σταματάει η ανάπτυξη του εγκεφάλου.

Αρετή

Άσε που κάνει σαν να περνάει κλιμακτήριο. Έχει εξάψεις, τρώει συνέχεια γλυκά, κατουράει κάθε λίγο και λιγάκι και γκρινιάζει σαν γεροντοκόρη. Αχ, Παναγιά μου Βρεφοκρατούσα.

Αφέντρα

Μωρέ, καλά κάνω εγώ και είμαι ελεύθερη όλα τα χρόνια και δεν έχω κανέναν πάνω από το κεφάλι μου.

Μπριζίτ

Το μωρό, όμως, τον φαρμακοποιό, Αφέντρα, τον έβαλες από πάνω σου και του ρούφηξες το αίμα!

Αρετή

Μπριζίτ, σε παρακαλώ, μη μιλάς έτσι.

Μπριζίτ

Σιγά εσύ, virgin Mary! Εσύ με τον κρίνο γκαστρώθηκες; Εξάλλου, τώρα που θα δουλεύει μαζί μου η Αφέντρα στα μαγαζιά μου στο Παρίσι, πρέπει να μάθει τη γλώσσα του λιμανιού.

Αφέντρα

Μωρή Μπριζίτ, πώς με κατάφερες να τα παρατήσω όλα εδώ και να έρθω στα Παρίσια μαζί σου, ούτε και που ξέρω. Τέλος πάντων. Πάμε σιγά-σιγά να μη χάσουμε και το τρένο;

Αρετή

Είναι αλήθεια, λοιπόν; Με εγκαταλείπετε και οι δύο;

Αφέντρα

Μη σκας, κυρά. Θα έρθουμε στους γάμους σας. Κάτσε να πάω εκεί στα Παρίσια, να βάλω μια τάξη στα μπορντέλα της Μπριζίτ Μπορντιό από δω και θα 'ρθω πάλι.

Χτυπάει το κουδούνι

Μπριζίτ

Άντε, αδερφούλα μου, εμείς φεύγουμε. Πάμε να χαιρετίσουμε και τον κύριο καθηγητή μέσα και πάμε στον σταθμό. Να ζήσετε, να ευτυχίσετε.

Αφέντρα

Ευκαιρία, κυρά μου, τώρα, να μάθεις να φτιάχνεις και σουπά.

Μπριζίτ

Τι σουπά;

Η Αφέντρα κοιτάζει προς τα έξω με νόημα

Αφέντρα

Τι μου 'πες, μωρή κι εσύ;

Μπριζίτ

Άντε πάλι. Αλέ, αλέ, πάμε. Μπιζού, μπιζού, μα σερί.

Αφέντρα

Μπιζούδια, μπιζούδια κι από μένα, κυρά μου.

Η Αφέντρα φεύγει γρήγορα προς τα μέσα και η Μπριζίτ ακολουθεί από πίσω. Η Αρετή μένει μόνη της και αναστενάζει. Ακούγεται από έξω ο Τόλης

Τόλης

Μαμά, πού είσαι; Ψάχνω τη Χλόη και δεν τη βρίσκω. Έλα να με βοηθήσεις.

Αρετή

Μα τον άγιο Ιωάννη τον Ρώσο!

Τόλης [από έξω]

Μαμά, άσε τους Ρώσους και τους Αμερικάνους κι έλα μέσα. Δε βρίσκω τη Χλόη και θέλω σεξ.

Αρετή

Έρχομαι, μωρέ μπάσταρδο κι εσύ! Θεέ μου, συγχώρα με...

Και η Αρετή φεύγει κάνοντας τον σταυρό της. Μετά από λίγο μπαίνουν ο Αλέξανδρος [εκνευρισμένος ακόμη] και ο Νικόλας [ευδιάθετος]

Αλέξανδρος

Νικόλα, δεν είμαι καλά, σου λέω!

Νικόλας

Μια χαρά είσαι, φίλε μου, αλλά θα δω και τις εξετάσεις σου αργότερα και θα σου πω σίγουρα. Πάντως, όλα από το άγχος σου είναι. Μην ανησυχείς.

Αλέξανδρος

Ναι, ναι, για όλα το άγχος φταίει. Το έχουμε βρει τώρα. Ε, πού είναι κι αυτές οι ρημαδο-εξετάσεις; Τις έφερες;

Νικόλας

Τις έχει μαζί του ο Αιμίλιος, ο αδερφός μου.

Αλέξανδρος

Και αυτός πού είναι; Δεν ήρθε μαζί σου;

Νικόλας

Ναι, μαζί ήρθαμε, αλλά έμεινε κάτω στον κήπο με την Αφέντρα.

Αλέξανδρος

Και τι κάνει στον κήπο;

Νικόλας

Το λίπασμα! Ηρέμησε, Αλέξανδρε, όλα πάνε κατ' ευχήν!

Αλέξανδρος

Όλα πάνε κατά διαόλου, αλλά τέλος πάντων... Τι είναι αυτό πάλι; Τούρτα; Εδώ και σαράντα μέρες όλο τούρτες τρώω... Ωωωω, πάλι ταχυκαρδία έχω...

Ο Αλέξανδρος σηκώνεται και πάει πέρα-δώθε, προσπαθώντας να ξελύσει τη γραβάτα του. Στο μεταξύ, ο Νικόλας βγάζει κρυφά ένα μπουκαλάκι με ένα υγρό και στάζει στην τούρτα

Νικόλας

Έλα, σχολιαρόπαιδο. Από τον έρωτά σου για την Αρετή είναι!

Αλέξανδρος

Θα τη σκίσω, θα την πετάξω στα σκουπίδια, δε θέλω να την ξαναδώ μπροστά μου!

Νικόλας

Αλέξανδρε, τι λες; Τι σου έκανε η κυρία Πετράκη και μιλάς έτσι;

Αλέξανδρος

Ποια Πετράκη, μωρέ κι εσύ; Για την γραβάτα λέω. Θέλω να την πετάξω. Με πνίγει.

Μπαίνει ο Αιμίλιος αναμαλλιασμένος, με κραγιόν, ρούχα έξω κλπ και λαχανιασμένος

Νικόλας

Αδερφέ μου, τι έπαθες;

Αιμίλιος

Νερόooo! Θέλω νερόooo!

Αλέξανδρος

Κι εγώ θέλω νερό!

Νικόλας

Καθίστε και οι δύο κάτω. Τώρα!... Φάτε!

Οι δύο άντρες κάθονται εκατέρωθεν του γιατρού, ο οποίος βγάζει κάτι κουταλάκια από την τσέπη του και τους τα μοιράζει, και όλοι, με μηχανικές και ήρεμες κινήσεις, αρχίζουν να τρώνε

Αλέξανδρος

Δε θα τη βγάλω καθαρή. Σας το λέω.

Νικόλας

Μια ζωή υπερβολικός.

Αλέξανδρος

Εγώ είμαι υπερβολικός; Έχετε καταλάβει τι έγινε αυτές τις μέρες;

Αιμίλιος

Καταστρώσαμε ολόκληρο σχέδιο με την τούρτα για να φάει ο πλοίαρχος και να ορμήσει στην αρραβωνιαστικιά σου, και τελικά...

Νικόλαος

Φάγαμε όλοι οι άλλοι εκτός από εκείνον, που τον πυροβόλησε ο αστυνομικός κάτω από το σπίτι του. Κρίμα...

Αιμίλιος

Εγώ πάντως ωραία πέρασα. Άσε που δεν τραυλίζω πια από εκείνη την ημέρα.

Αλέξανδρος *[γυρνάει αυστηρά στον Αιμίλιο]*

Κι άμα σου κόψω τελείως τη γλώσσα εσένα, δε θα μιλάς καθόλου.

Αιμίλιος *[τραυλίζει]*

Μα εγώ... δεν... απλά...

Νικόλαος

Αδέρφια, ηρεμήστε! Ο έρωτας και το σεξ είναι υγεία!

Αλέξανδρος

Ποια υγεία; Εγώ αργοπεθαίνω. Πού είναι οι εξετάσεις μου, βρε φαρμακοποιέ; Τις έφερες;

Αιμίλιος

Αμάν! Τις ξέχασα στον κήπο.

Αλέξανδρος

Τσακίσου να τις φέρεις αμέσως, για να μη σε θάψω εγώ στον κήπο!

Νικόλαος

Πάμε μαζί, γιατί θέλω να δω και τη Χλόη.

Ακούγεται από μέσα η Αρετή

Αρετή

Αλέξανδρε, έρχεσαι μια στιγμή μέσα που σε χρειάζομαι;

Αλέξανδρος

Αααα, φωνάζει ο στρατηγός. Έρχομαι!... Τι τα ήθελα αυτά εγώ; Μια χαρά ήμουν εργένης. Αχ, άγιε μου Φανούρη. Εξαφάνισέ με!

Τα δύο αδέρφια γελάνε

Αιμίλιος

Έρχομαι σ' ένα λεπτάκι.

και ο Νικόλας με τον Αλέξανδρο φεύγουν, μιλώντας

Αλέξανδρος

Γιατρέ, τι θα κάνω με τις τσιμπιές στην καρδιά μου;

Νικόλας

Μην ανησυχείς, φίλε μου. Νευρόπονοι είναι.

*Ο Αιμίλιος μένει μόνος του. Βγάζει από την τσέπη του ένα φλασκί και πίνει.
Μπαίνει η Ευγενία κρατώντας ένα ποτήρι με λικέρ. Νωχελική, ερωτική και
ναζιάρα*

Ευγενία

Ωωωω! Καλώς τον κύριο Αιμίλιο! Ε, μα αργήσατε κι άρχισα να ανησυχώ!

Αιμίλιος

Πόσο;

Ευγενία

Μια τόσο δα σταλίτσα!

Αιμίλιος

Ζητώ συγνώμη, αλλά καθυστέρησα λίγο στον κήπο! Πώς είναι, άραγε, τα
αστραγαλάκια σας;

Ευγενία

Ωωωω, κύριε Αιμιλίέ μου! Με τα καθημερινά σας μασάζ με τα αιθέρια
έλαια, τα αστραγαλάκια μου πια, μοιάζουν με ... στραγαλάκια!

Αιμίλιος

Ωωω! Φιλάκι;

Ευγενία

Λικεράκι;

Αιμίλιος

Μετά. Φιλάκι;

Χτυπάει το κουδούνι...

Ευγενία

Κουδουνάκι!

Αιμίλιος

Νεράκι!

Ευγενία

Πάω να ανοίξω!

Αιμίλιος

Πάω να πιώ νερό!

*Ο Αιμίλιος φεύγει φουντωμένος και η Ευγενία πάει να ανοίξει... Μπαίνουν
ο Τόλης, ο Αλέξανδρος και η Αρετή*

Τόλης

Ωωω! Τούρτα! Θέλω!

Ο Τόλης ξεκινάει να τρώει με μανία

Αλέξανδρος

Αρετή, δεν είμαι καλά. Έχω κακό προαίσθημα και κανείς δεν μου δίνει σημασία.

Αρετή

Αχ, Αλέξανδρε. Δεν μπορώ άλλο με τα νεύρα σου. Μου θυμίζεις τον πλοίαρχο.

Τόλης

Θέλω σεεεεεξ!

Αρετή+Αλέξανδρος

ΣΚΑΣΕ!

Αλέξανδρος

Να δεις που κι αυτό το κάθαρμα θα είναι ζωντανό.

Αρετή

Αποκλείεται. Έφαγε τρεις σφαίρες από τον αστυνομικό, και ο δρόμος ήταν γεμάτος αίματα. Και μετά από μέρες ξέβρασαν από τη θάλασσα το παραμορφωμένο νεκρό σώμα του κι ένα χέρι...

Αλέξανδρος

Κι εγώ σου λέω ότι δεν ήταν αυτός.

Τόλης

Θέλω σεεεεεξ!

Αλέξανδρος + Αρετή

ΣΚΑΣΕ ΕΙΠΑΜΕ!

Αρετή

Αυτός ήταν. Φορούσε το χρυσό δαχτυλίδι του στο αριστερό του χέρι. Άσ' τον αυτόν τώρα. Θέλω να σου πω κάτι πολύ σημαντικό.

Αλέξανδρος

Πόσο πιο σημαντικό από την κλονισμένη μου υγεία αυτή τη στιγμή;

Αρετή

Αλέξανδρε! Δεν έχω πια... το παιδί ΣΟΥ στα σπλάχνα ΜΟΥ!

Αλέξανδρος

Τι;;;

Αρετή

Δεν είμαι έγκυος. Αδιαθέτησα...

Αλέξανδρος

Τι έκανες;

Μπαίνουν η Ευγενία, κρατώντας έναν δίσκο με ποτά, ο Αιμίλιος [ο οποίος κρατάει και διαβάζει τις εξετάσεις και δείχνει προβληματισμένος] και η Χλόη που σουλουπώνει μαλλιά, ρούχα και διορθώνει το κραγιόν της. Λέπει ο γιατρός

Ευγενία

Αγαπημένα μου παιδιά και φίλοι. Μαζευτήκαμε απόψε εδώ για να γιορτάσουμε τους αρραβώνες του Αλέξανδρου και της Αρετής... τα γενέθλια του γιου μου, που κλείνει τα πενήντα του σήμερα και τα σαράντα του πλοιάρχου. Ας αναπαύσει ο Θεός την ψυχή του! Να ζήσετε, παιδιά μου, και με το καλό να έρθει και το μωράκι σας!

Ευχές κλπ. Ο Αλέξανδρος δε νιώθει καλά

Τόλης

Χλόη, θέλω σεξ.

Χλόη

Πήγαινε στην κολόνα. Άσε με ήσυχη.

Αιμίλιος

Εεε, συγνώμη που διακόπτω αυτή την όμορφη, οικογενειακή στιγμή, αλλά βλέπω εδώ τις εξετάσεις του Αλέξανδρου.

Ευγενία

Αχ, κύριε Αιμίλιέ μου, όλα καλά με τον αδερφό μου;

Αιμίλιος

Εεεε... όχι ακριβώς...

Αλέξανδρος

Τι εννοείς όχι ακριβώς, βρε φαρματοτρίφτη; Μίλα ξεκάθαρα!

Αιμίλιος

Αλέξανδρε, φίλε μου, είσαι...

Αρετή

Τι;

Αιμίλιος

Διαβητικός...

ΟΛΟΙ

Τι;;;

Αλέξανδρος

Σας το είπα ότι δεν είμαι καλά! Πεθαίνωωωω!

24.πλοίαρχος

*Μπαίνει ο ... πλοίαρχος. Καλυμμένο το ένα μάτι, μούσι γκρίζο, μπα-
στούνι, γιατί κουτσαίνει και γάντιζο στο ένα χέρι. Φωνή βαριά*

Πλοίαρχος

Όχι ακόμη. Μη βιάζεσαι, κύριε καθηγητά Καλησπέρα. Να πω να ζήσετε, να ευτυχίσετε ή να πεθάνετε να δυστυχήσετε;

Ο πλοίαρχος βγάζει ένα πιστόλι και το προτάσσει στον Αλέξανδρο

Αρετή

Χριστέ μου! Ο πλοίαρχος!

Ο πλοίαρχος γυρνάει το πιστόλι στην Αρετή

Πλοίαρχος

Μέχρι να μας χωρίσει ο θάνατος... σου!

Ο πλοίαρχος θέλει να φτερνιστεί και πάει πέρα-δώθε. Φώτα. Πυροβολισμός

25.τέλος

Τ Ε Λ Ο Σ !;

